Druk nr 1171

Warszawa, 4 kwietnia 2025 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-26-25

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie przyrody.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie przyrody[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„[1)] Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

a) dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, Dz. Urz. UE L 305 z 08.11.1997, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 3, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 368, Dz. Urz. UE L 218 z 23.08.2007, str. 15, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 193 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 31.03.2021, str. 35),

b) dyrektywę Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącą trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999, str. 24 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 140),

---

[1)] Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136, Dz. Urz. UE L 215 z 27.08.2003, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 519, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 343, Dz. Urz. UE L 215 z 19.08.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 05.07.2007, str. 39, Dz. Urz. UE L 95 z 08.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 35, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2009, str. 27, Dz. Urz. UE L 212 z 12.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2012, str. 133, Dz. Urz. UE L 339 z 12.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 122, Dz. Urz. UE L 361 z 17.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 316 z 23.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 21 z 26.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 023 z 28.01.2017, str. 123, Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 104, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 133 z 17.05.2023, str. 1).

c) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 27),

d) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 193 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115);

2) służy stosowaniu:

a) rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136, Dz. Urz. UE L 215 z 27.08.2003, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 519, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 343, Dz. Urz. UE L 215 z 19.08.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 05.07.2007, str. 39, Dz. Urz. UE L 95 z 08.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 35, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2009, str. 27, Dz. Urz. UE L 212 z 12.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2012, str. 133, Dz. Urz. UE L 339 z 12.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 122, Dz. Urz. UE L 361 z 17.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 316 z 23.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 21 z 26.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 23 z 28.01.2017, str. 123, Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 104, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 133 z 17.05.2023, str. 1),

b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze

regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 31 z 05.02.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 242 z 07.09.2012, str. 1 i 13, Dz. Urz. UE L 332 z 11.12.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 06.06.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 07.02.2019, str. 3, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/130 z 29.01.2025).”;

2) w art. 56 w ust. 7k wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Potwierdzone odpowiednim świadectwem lub zezwoleniem zwolnienie z zakazów wydane na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, zwanego dalej „rozporządzeniem Rady 338/97”, traktuje się w odniesieniu do okazów gatunków, dla których je wydano, jako zwolnienie równoważne wydanemu na podstawie ust. 1, 2 i 2b, jeżeli dotyczy zakazu:”;

3) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Organem administracyjnym w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Rady 338/97 jest minister właściwy do spraw środowiska.

2. Organem naukowym w rozumieniu art. 2 lit. q rozporządzenia Rady 338/97 jest Komisja do spraw CITES.

3. Zezwolenia, o których mowa w art. 4 i art. 5 rozporządzenia Rady 338/97, świadectwa, o których mowa w art. 5 i art. 10 tego rozporządzenia, oraz świadectwa, o których mowa w art. 30, art. 37, art. 44a i art. 44h rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, z późn. zm.[2)]), są wydawane przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek, którego zakres jest określony w przepisach rozporządzenia Rady 338/97 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi.

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 31 z 05.02.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 242 z 07.09.2012, str. 1 i 13, Dz. Urz. UE L 332 z 11.12.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 06.06.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 07.02.2019, str. 3, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/130 z 29.01.2025.

4. Dane osobowe zawarte we wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3, są przechowywane przez okres 50 lat od dnia złożenia tego wniosku.

5. Administratorem danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.[3)]) jest minister właściwy do spraw środowiska.

6. Do wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie wnioskodawcy, że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia tego wniosku nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97, z tym że do wniosku o wydanie:

1) zezwolenia na import żywych zwierząt lub jaj gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się także opinię lub orzeczenie lekarsko-weterynaryjne powiatowego lekarza weterynarii stwierdzające spełnienie przez importera warunków przetrzymywania tych gatunków, odpowiadających ich potrzebom biologicznym;
2) zezwolenia albo świadectwa uprawniającego do eksportu okazów gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się także:
   a) zezwolenie na pozyskiwanie ze środowiska okazów gatunków wymienionych w złożonym wniosku albo
   b) kopię dokumentacji hodowlanej lub orzeczenie lekarsko-weterynaryjne powiatowego lekarza weterynarii potwierdzające urodzenie w hodowli okazów i ich przodków – w przypadku zwierząt, albo
   c) oświadczenie wnioskodawcy o pochodzeniu okazów roślin z uprawy.

7. Minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie przekazuje Komisji do spraw CITES wniosek o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3, wymagający opinii tej Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady 338/97.

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

8. Komisja do spraw CITES w sprawach należących do właściwości organu naukowego, o którym mowa w ust. 2, przedstawia swoje stanowisko w formie opinii. Minister właściwy do spraw środowiska, w przypadku spraw o podobnym stanie faktycznym, może wystąpić z wnioskiem do tej Komisji o wydanie jednej opinii, zwanej dalej „opinią zbiorczą”.

9. Przed wydaniem opinii Komisja do spraw CITES może przeprowadzić konsultacje z innymi polskimi organami, organami krajów pochodzenia lub wywozu okazów gatunków, których dotyczy wniosek o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3, Grupą do spraw Przeglądu Naukowego, o której mowa w art. 17 rozporządzenia Rady 338/97, lub innymi podmiotami, które ta Komisja uzna za merytorycznie właściwe w procesie opiniowania, kierując do nich prośbę o przedstawienie stanowiska.

10. Komisja do spraw CITES przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez nią wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3.

11. Do terminu, o którym mowa w ust. 10, nie wlicza się czasu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 9.

12. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 9, nie przedstawią stanowiska w terminie 30 dni od dnia przekazania im przez Komisję do spraw CITES prośby o przedstawienie stanowiska, Komisja ta opracowuje i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 45 dni od dnia otrzymania przez nią wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3.

13. W przypadku wystąpienia przez ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o wydanie opinii zbiorczej terminy, o których mowa w ust. 10 i 12, liczy się od dnia przekazania tego wniosku Komisji do spraw CITES.

14. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje zezwolenia i świadectwa, o których mowa w ust. 3, uwzględniając opinię Komisji do spraw CITES zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady 338/97.

15. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wydania zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3, jeżeli wnioskodawca był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97, w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w ust. 3.

16. Minister właściwy do spraw środowiska cofa zezwolenie albo świadectwo, o których mowa w ust. 3, jeżeli po jego wydaniu zostaną ujawnione okoliczności uzasadniające odmowę wydania, o której mowa w ust. 15. Minister właściwy do spraw środowiska informuje niezwłocznie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o cofnięciu tego zezwolenia albo świadectwa.

17. Do opinii wydawanych przez Komisję do spraw CITES nie stosuje się art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

4) w art. 62 ust. 1, art. 63 ust. 1 oraz art. 131 pkt 1 wyrazy „ , o których mowa w art. 61 ust. 1,” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;

5) w art. 63 ust. 7, art. 64 ust. 2 pkt 2 i ust. 10 oraz art. 128a ust. 1 wyrazy „ , o których mowa w art. 61 ust. 1” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;

6) w art. 64 ust. 1 wyrazy „rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;

7) po art. 94 dodaje się art. 94a i art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94a. Komisja do spraw CITES działa przy ministrze właściwym do spraw środowiska jako organ opiniodawczy w zakresie ochrony przyrody.

Art. 94b. 1. Komisja do spraw CITES liczy od 5 do 10 członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Członkiem Komisji do spraw CITES może być osoba, która:

1) korzysta z pełni praw publicznych;
2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
4) posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie w zakresie nauk leśnych, rolnictwa i ogrodnictwa, zootechniki i rybactwa, nauk biologicznych, weterynarii, nauk o Ziemi i środowisku;
5) posiada wiedzę, autorytet i kompetencje w zakresie ochrony gatunków zagrożonych wyginięciem, dające rękojmię prawidłowej realizacji zadań Komisji do spraw CITES.

3. Ustanie członkostwa w Komisji do spraw CITES następuje w przypadku:

1) pisemnej rezygnacji członka – z dniem otrzymania pisma przez ministra właściwego do spraw środowiska;
2) skazania członka prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
3) pozbawienia członka praw publicznych;
4) ograniczenia albo utraty przez członka zdolności do czynności prawnych;
5) odwołania członka;
6) śmierci członka.

4. Minister właściwy do spraw środowiska powołuje przewodniczącego Komisji do spraw CITES i nie więcej niż dwóch zastępców spośród członków tej Komisji.

5. Przewodniczący kieruje pracą Komisji do spraw CITES, w szczególności ustala harmonogram jej prac oraz porządek posiedzeń.

6. Komisja do spraw CITES wydaje opinię, o której mowa w art. 61 ust. 8, na posiedzeniach lub w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk.

7. Posiedzenia Komisji do spraw CITES zwołuje przewodniczący.

8. Przewodniczący może zarządzić posiedzenie Komisji do spraw CITES przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zawiadamiając o tym jej członków.

9. Komisja do spraw CITES, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, uchwala regulamin określający w szczególności:
1) zasady rozdzielania przez przewodniczącego spraw przeznaczonych do zaopiniowania przez poszczególnych jej członków;
2) tryb przyjmowania opinii przez Komisję do spraw CITES na posiedzeniach oraz w drodze korespondencyjnego uzgadniania stanowisk, w tym wskazanie terminu na zajęcie stanowiska przez jej członków;
3) tryb zwoływania posiedzeń Komisji do spraw CITES.

10. Członkowi Komisji do spraw CITES przysługuje wynagrodzenie brutto w wysokości 120 zł za opracowanie opinii przyjętej przez Komisję do spraw CITES i przekazanej ministrowi właściwemu do spraw środowiska zgodnie z regulaminem, o którym mowa w ust. 9.

11. W przypadku opracowania opinii zbiorczej, o której mowa w art. 61 ust. 8, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 10, ulega zwiększeniu o 50 %.

12. W przypadku przekroczenia terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 10, albo terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 12, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 10, ulega zmniejszeniu o 50 %.

13. Przewodniczący opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do 10. dnia każdego miesiąca, raport dotyczący przyjętych w poprzednim miesiącu opinii Komisji do spraw CITES, z podaniem numeru opinii, autora opinii, daty przekazania przez ministra właściwego do spraw środowiska Komisji do spraw CITES wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, o których mowa w art. 61 ust. 3, oraz daty przekazania tych opinii ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

14. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 10, jest wypłacane w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw środowiska raportu, o którym mowa w ust. 13.

15. Członkom Komisji do spraw CITES zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie Komisji do spraw CITES, lub w przypadku konieczności odbycia przez nich podróży związanej z wykonywaniem zadań Komisji do spraw CITES przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

16. Wydatki związane z działalnością Komisji do spraw CITES są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

17. Członkowie Komisji do spraw CITES są obowiązani do zachowania w tajemnicy informacji, o których dowiedzieli się w związku z udziałem w pracach tej Komisji. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji trwa także po ustaniu członkostwa w tej Komisji.”;

8) w art. 128 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bez dokumentu wymaganego na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę Unii Europejskiej okaz gatunku podlegającego ochronie na podstawie przepisów tego rozporządzenia,”;

9) w art. 130 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw środowiska – w przypadku gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97;”.

Art. 2. 1. Tworzy się Komisję do spraw CITES.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu powołuje po raz pierwszy członków Komisji do spraw CITES oraz zwołuje pierwsze posiedzenie tej Komisji.

3. Do wniosków o wydanie zezwolenia lub świadectwa złożonych na podstawie art. 61 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Państwowa Rada Ochrony Przyrody nie wydała opinii, o której mowa w art. 61 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpi do Komisji do spraw CITES o wydanie opinii, o której mowa w art. 61 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Komisja do spraw CITES w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 3, wyda opinię w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Opinie wydane przez Państwową Radę Ochrony Przyrody na podstawie art. 61 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują ważność.

Art. 3. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 1 920 000 zł, z tym że w roku:

1) 2025 r. – 192 000 zł;
2) 2026 r. – 192 000 zł;
3) 2027 r. – 192 000 zł;
4) 2028 r. – 192 000 zł;
5) 2029 r. – 192 000 zł;
6) 2030 r. – 192 000 zł;
7) 2031 r. – 192 000 zł;
8) 2032 r. – 192 000 zł;
9) 2033 r. – 192 000 zł;
10) 2034 r. – 192 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku czwartego kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia dokonania ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona o co najmniej 10 % stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów działalności Komisji do spraw CITES, w szczególności polegający na wydawaniu opinii zbiorczych, o których mowa w art. 61 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego wykonywania zadań przez Komisję do spraw CITES.

4. Organem odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7 niniejszej ustawy w zakresie dodawanego art. 94b ust. 1, 2 i 4 oraz art. 2 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940), dalej jako „ustawa”, w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97”, organem zarządzającym jest minister właściwy do spraw środowiska, natomiast organem naukowym jest Państwowa Rada Ochrony Przyrody (PROP).

Celem projektowanej ustawy jest utworzenie nowego organu, który zastąpi PROP w wydawaniu opinii w sprawie CITES[1)], pełne dostosowanie regulacji ustawy do przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, doprecyzowanie aktualnie obowiązujących przepisów i szczegółowe uregulowanie procedury wydawania opinii w sprawie CITES.

Projektowaną ustawą nadaje się nowe brzmienie art. 61 ustawy, który uwzględnia zarówno obwiązujące regulacje, jak i wprowadza nowe przepisy. Przepisy dotyczące wnioskowania o wydanie dokumentów CITES, opiniowania wniosków przez organ naukowy i wydawania dokumentów przez ministra właściwego do spraw środowiska w dużej mierze powielają przepisy aktualnego brzmienia art. 61 ustawy i polegają na dostosowaniu do zmiany organu naukowego.

Obecnie przepisy ustawy nie regulują procedury wydawania opinii przez PROP. Projektowana ustawa wprowadza szczegółowe regulacje w tym zakresie, które w dużej mierze wynikają z przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97.

Projektowane przepisy nie powielają rozwiązań uregulowanych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97, w szczególności jest zbędne określenie, w których przypadkach wydanie zezwolenia lub świadectwa wymaga opinii Komisji ani jaki jest charakter takiej opinii, ponieważ przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sposób wystarczający regulują te kwestie. Doprecyzowano jedynie te zagadnienia związane z dokumentami CITES wydawanymi przez ministra właściwego do spraw środowiska.

[1)] CITES – ang. *Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*, pol. Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzona w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r. (Dz. U. z 1991 r. poz. 112, z późn. zm.).

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 61 ust. 2 ustawy funkcję organu naukowego przejmie nowo utworzona Komisja do spraw CITES, zwana dalej „Komisją". Pełnienie tej roli przez PROP okazało się rozwiązaniem nieefektywnym, bowiem PROP jest przede wszystkim organem opiniodawczo-doradczym, w szerokim zakresie ochrony przyrody, dla ministra właściwego do spraw środowiska i innych organów centralnych związanych z ochroną przyrody. PROP zrzesza specjalistów od ochrony różnych grup gatunków, ekosystemów, praktyków w dziedzinie prawa ochrony przyrody, finansowania ochrony przyrody i innych aspektów praktycznej realizacji zadań ochrony przyrody. Opiniują oni zarówno dokumenty o charakterze strategicznym, jak i pojedyncze wnioski związane np. z działaniami z udziałem gatunków chronionych. Społeczny charakter pracy PROP, w powiązaniu z dużym obciążeniem bieżącą pracą, i rola PROP jako organu opiniodawczo-doradczego nie odpowiada potrzebom narzuconym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 organowi naukowemu, zarówno w zakresie skali (ponad 1000 opinii rocznie), jak i charakteru działań (opiniowanie jednostkowych działań z udziałem okazów gatunków CITES). Na etapie wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 do polskiego systemu prawa nie była możliwa ocena liczby spraw, które wymagają opinii organu naukowego, tymczasem w samym 2023 r. liczba wymaganych opinii w zakresie regulacji handlu gatunkami dzikiej fauny i flory przekroczyła 1500. Opinia organu naukowego natomiast jest konieczna do wydania wnioskowanego dokumentu CITES pozwalającego na handel transgraniczny dziką fauną i florą.

Utworzenie Komisji pozwoli na usunięcie znacznych opóźnień w wydawaniu dokumentów CITES i skróci czas trwania postępowań administracyjnych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw środowiska (organ administracyjny). Ustabilizuje to również m.in. sytuację ekonomiczną wnioskodawców prowadzących działalność gospodarczą, dla których brak ciągłości w produkcji, przerwy w imporcie czy eksporcie mogą doprowadzić do zawieszenia, a wręcz likwidacji ich działalności. Tymczasem zgodna z przepisami oraz pozytywnie zaopiniowana przez organ naukowy działalność (w zakresie importu, eksportu, reeksportu czy działań komercyjnych) odbywa się bez szkody dla ochrony gatunków objętych przepisami CITES. Dodatkowym uzasadnieniem dla powołania Komisji jest potrzeba podniesienia rangi tego organu, współtworzącego na poziomie Unii Europejskiej Grupę do spraw Przeglądu Naukowego, zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97.

Zmiana określenia „organ zarządzający" na „organ administracyjny" w art. 61 ust. 1 ustawy ma charakter porządkowy i dostosowuje to określenie do definicji z art. 2 lit. g rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97.

Obecnie obowiązujący art. 61 ust. 2 ustawy dotyczący możliwości wywozu roślin na podstawie świadectw fitosanitarnych nie został odzwierciedlony w nowym brzmieniu art. 61 ustawy. Został on uznany za zbędny, niemający zastosowania w świetle obowiązujących przepisów Unii Europejskiej w zakresie CITES, które obligują do posiadania odpowiedniego zezwolenia CITES dla okazów roślin objętych tymi przepisami.

Projektowany ust. 3 w art. 61 ustawy doprecyzowuje regulację obecnego art. 61 ust. 5 ustawy przez wskazanie, że zezwolenia, o których mowa w art. 4 i art. 5 rozporządzenia Rady(WE) 338/97, świadectwa, o których mowa w art. 5 i art. 10 tego rozporządzenia, oraz świadectwa, o których mowa w art. 30, art. 37, art. 44a i art. 44h rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej jako „zezwolenia lub świadectwa", są wydawane na wniosek, którego zakres jest określony w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 – takie odniesienie zapewnia również zgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, a także z szeregiem innych rozporządzeń uszczegóławiających Komisji Europejskiej w tym zakresie, które precyzują m.in. formularz wniosku. Zezwolenia lub świadectwa są wydawane przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Projektowane w ust. 4 i 5 art. 61 ustawy regulacje dotyczą kwestii związanych z ochroną danych osobowych wnioskodawców. Kategorie i zakres danych osobowych, które należy podać we wniosku o wydanie zezwolenia lub świadectwa, wynikają z treści formularzy poszczególnych wniosków określonych w przepisach wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi – jest to zgodne z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.). W ust. 5 doprecyzowano, że administratorem danych osobowych będzie minister właściwy do spraw środowiska. Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii

Europejskiej z dnia 27 lutego 2025 r. w sprawie C-638/23 nie jest wymagane, aby dla każdego indywidualnego przetwarzania istniało szczegółowe uregulowanie prawne. Jednak uregulowanie prawne powinno stanowić podstawę różnych operacji przetwarzania danych, a temu obowiązkowi prawnemu powinien podlegać administrator. Można zatem uznać, że dodanie regulacji wskazującej, kto jest administratorem danych osobowych, realizuje zalecenia z ww. wyroku, nie pozostawiając tym samym wątpliwości odnośnie zarówno do podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych, jak i pełnienia obowiązków administratora. Realizacja przepisów Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r. (Dz. U. z 1991 r. poz. 112, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 bazuje na dokumentowaniu legalności pochodzenia i pozyskania okazów CITES. Określenie legalności pochodzenia tych okazów nie jest możliwe bez odniesienia się do właściwej dokumentacji i jej weryfikacji. Dane właściciela okazów, importera, (re)eksportera – są integralną częścią dokumentów CITES autoryzujących dane działanie i tym samym są niezbędne do potwierdzenia legalności pozyskania okazów, do czego obligują państwa-strony Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r. – przepisy tej Konwencji, a w przypadku państw członkowskich UE – przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97. Przykładowo określenie okazów żywych zwierząt jako legalne okazy hodowlane wymaga nie tylko potwierdzenia urodzenia/wyklucia w danej hodowli, ale również potwierdzenia, że stado hodowlane, od którego pochodzą osobniki, zostało utworzone i pozyskane zgodnie z przepisami CITES (co jest weryfikowane w oparciu m.in. o wydane dokumenty CITES, a dane osób, na które wydano dany dokument, również są elementem oceny, czy deklarowana ścieżka nabycia okazów jest wiarygodna czy też nie). Ponadto w związku z faktem, że specyfika CITES jest związana również z kwestiami zwalczania nielegalnego handlu okazami CITES, organy ścigania w ramach prowadzonych postępowań karnych regularnie zwracają się do ministra właściwego do spraw środowiska, jako organu wydającego dokumenty CITES, z wnioskiem o udzielenie informacji dotyczących m.in. wydanej dokumentacji oraz wniosków złożonych w tym zakresie. Przechowywanie zatem danych osobowych podanych we wniosku o wydanie zezwolenia lub świadectwa przez wskazany w projektowanym ust. 4 okres 50 lat jest niezbędne zarówno do prawidłowego wdrażania przepisów CITES, jak i następnie do ich egzekwowania, w tym prowadzenia postępowań karnych w zakresie nielegalnego handlu okazami CITES. Inne dane zawarte we wnioskach (w tym dane adresowe przedsiębiorców) będą również przechowywane przez taki sam lub dłuższy okres. Wynika to z przepisów

w zakresie archiwizacji; nie zachodzi zatem potrzeba regulowania tych kwestii w projektowanych przepisach ustawy.

W projektowanym art. 61 ust. 6 wskazano dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia lub świadectwa. Projekt ustawy w art. 61 w ust. 10–13 określa terminy na podjęcie niezbędnych działań w ramach postępowania o wydanie zezwolenia lub świadectwa.

Projektowany ust. 8 w art. 61 ustawy stanowi powtórzenie aktualnie obowiązujących regulacji w odniesieniu do PROP, tj. wskazuje, że Komisja przedstawia swoje stanowisko w sprawach CITES w formie opinii. W przypadkach określonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97, w których obowiązuje obligatoryjna konsultacja z organem naukowym, uzyskanie pozytywnej opinii organu naukowego jest warunkiem wydania wnioskowanego dokumentu przez organ administracyjny. Zakres spraw, w których Komisja przedstawia swoje stanowisko, określa rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97. Odesłanie do przepisów unijnych jest wystarczające i pozwala bez żadnych wątpliwości w sposób precyzyjny określić zakres tych spraw.

Projektowana ustawa w art. 61 ust. 8 zdanie drugie ustawy wprowadza nową regulację, tj. możliwość wydawania przez Komisję, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, opinii zbiorczych w sprawach o podobnych stanie faktycznym. Takie rozwiązanie znacznie przyspieszy i usprawni pracę Komisji. Wydanie opinii zbiorczej będzie miało uzasadnienie, szczególnie w przypadku zagrożenia przekroczenia maksymalnego limitu wydatków na wykonanie zadań (art. 3 ust. 3 projektowanej ustawy). Sprawami o podobnym stanie faktycznym mogą być np. sprawy dotyczące importu tego samego gatunku, z tego samego kraju pochodzenia lub o tym samym źródle pochodzenia. Sprawami o podobnym stanie faktycznym są również eksporty lub świadectwa na działania komercyjne z udziałem hodowlanych osobników pochodzących od tej samej pary rodzicielskiej lub tego samego stada hodowlanego. Wydanie jednej opinii w powyższych sprawach z uwagi na ich zbliżony lub ten sam zakres nie będzie miało żadnych konsekwencji merytorycznych, a tym samym nie wpłynie na sposób zakończenia postępowania o wydanie zezwolenia lub świadectwa.

Ze względu na to, że niektóre wnioski opiniowane przez organ naukowy wymagają konsultacji z innymi polskimi organami (np. Główny Inspektorat Weterynarii, powiatowi lekarze weterynarii, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, regionalne dyrekcje ochrony środowiska, Służba Celno-Skarbowa, Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa), państwami-stronami Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami

gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r. (organy administracyjne i naukowe), uzgodnień na forum Grupy do spraw Przeglądu Naukowego działającej pod przewodnictwem Komisji Europejskiej czy też np. konsultacji z Sekretariatem CITES lub Komisją Europejską, w projektowanym ust. 9 w art. 61 ustawy wyraźnie wskazano na taką możliwość, precyzując jednocześnie w ust. 11, że do terminu wydania przez Komisję opinii nie wlicza się czasu przeprowadzenia tych konsultacji. W przypadku braku odpowiedzi podmiotu, do którego skierowano prośbę o zajęcie stanowiska w ramach konsultacji, w ust. 12 w art. 61 ustawy wydłużono odpowiednio termin na przygotowanie przez Komisję opinii i przekazanie jej ministrowi właściwemu do spraw środowiska do 45 dni – termin ten jest wystarczający dla Komisji na zwrócenie się do innych podmiotów o informacje, oczekiwanie na ich dostarczenie, a po upływie 30 dni na otrzymanie od nich odpowiedzi, na przygotowanie opinii w oparciu o posiadane materiały.

W projektowanym art. 61 w ust. 14 ustawy wyraźnie wskazano, że minister właściwy do spraw środowiska ma obowiązek uwzględniania opinii Komisji.

Analogicznie jak w obowiązującym art. 61 ust. 7 i 8 ustawy w projektowanym ust. 15 i 16 wskazano przesłanki odmowy wydania zezwolenia lub świadectwa oraz ich cofnięcia, z tą różnicą, że w projektowanych przepisach zrezygnowano z przesłanki cofnięcia zezwolenia lub świadectwa, jeżeli zezwolenie lub świadectwo zostało użyte niezgodnie z warunkami w nim zawartymi. Takie sytuacje najczęściej skutkują wszczęciem postępowania karnego i przepadkiem okazów objętych zezwoleniem lub świadectwem; samo zezwolenie lub świadectwo nie muszą być zatem cofnięte. Zgodnie z projektem zarówno cofnięcie zezwolenia lub świadectwa, jak i odmowa ich wydania będą miały charakter obligatoryjny. Stanowi to ujednolicenie obu tych procedur; obowiązujące przepisy ustawy nakładają na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązek jedynie w odniesieniu do cofnięcia zezwolenia lub świadectwa; odmowa wydania tych dokumentów ma natomiast charakter fakultatywny. Jest to pewna nieścisłość, którą należy usunąć. Ponadto za pozostawieniem uznaniowości odmowy wydania zezwolenia lub świadectwa aktualnie nie przemawiają żadne argumenty.

Przesłanką odmowy wydania zezwolenia lub świadectwa, podobnie jak ma to miejsce w obecnie obowiązującym art. 61 ust. 7 ustawy, będzie skazanie wnioskodawcy prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zezwolenia lub świadectwa. Źródłem danych w tym zakresie będzie oświadczenie o braku skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów

rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 (projektowany art. 61 ust. 6 ustawy) oraz wyroki przekazywane ministrowi właściwemu do spraw środowiska zawierające orzeczenie o przepadku okazów na rzecz skarbu państwa (obowiązujący art. 130 ust. 1 pkt 1 ustawy). Stanowi to zatem uzasadnienie dla przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących.

Projektowany ust. 17 w art. 61 ustawy wyłącza stosowanie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) do opinii Komisji. Do tej pory opinie wydawane przez PROP w sprawie CITES nie podlegały kontroli administracyjnej i sądowej, takiej kontroli podlegały jedynie decyzje ministra właściwego do spraw środowiska, jako organu zarządzającego CITES. Takie samo rozwiązanie ma obowiązywać po wejściu w życie projektowanej ustawy, tyle że w odniesieniu do opinii Komisji. Projektowany przepis nie wprowadza zatem nowej regulacji, ma na celu jedynie uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych. Kontroli sądowej powinny bowiem podlegać tylko rozstrzygnięcia, które mają bezpośredni wpływ na wnioskodawcę, czyli decyzje ministra właściwego do spraw środowiska wydane w sprawach CITES, szczególnie decyzje niezgodne z zakresem wniosku lub odmawiające wydania zezwolenia lub świadectwa lub cofające te dokumenty.

W projektowanym art. 94a i art. 94b (art. 1 pkt 7 projektu) uregulowano kwestie funkcjonowania Komisji.

Zgodnie z projektowanym art. 94a ustawy Komisja ma być organem opiniodawczym w zakresie ochrony przyrody działającym przy ministrze właściwym do spraw środowiska.

W art. 94b wskazano tryb powoływania Komisji, jak również określono ramy i tryb jej działania. Komisję liczącą od 5 do 10 członków będzie powoływał i odwoływał minister właściwy do spraw środowiska. Skład Komisji, podobnie jak obecnego organu naukowego CITES – PROP, ustala minister właściwy do spraw środowiska. Członkiem Komisji będzie mogła zostać osoba spełniająca wymagania określone w projektowanym art. 94b ust. 2. Oprócz oczywistych warunków, jak posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych oraz niekaralności, osoba ta powinna również posiadać odpowiednią wiedzę i autorytet – przepis ten ma być niezawężający, a jednocześnie wskazujący kierunkowo, w jaki sposób będą wybierane osoby do Komisji. Określono także warunki niezbędne w zakresie wykształcenia: co najmniej tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny, potwierdzający wykształcenie wyższe w zakresie nauk leśnych (m.in. leśnictwo), rolnictwa i ogrodnictwa, zootechniki

i rybactwa (m.in. zootechnika, hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich), nauk biologicznych (m.in. biologia, ochrona środowiska), weterynarii, nauk o Ziemi i środowisku. Takie brzmienie przepisu z jednej strony stanowi odniesienie się do aktualnych dyscyplin naukowych, a jednocześnie, przez odniesienie się do „zakresu" – zapewnia możliwość uwzględnienia osób, które uzyskały stosowne wykształcenie w przeszłości lub ewentualnie uzyskają je w przyszłości, nawet gdy nazwy dyscyplin ulegną zmianie. Projektowana ustawa określa również przesłanki wygaśnięcia członkostwa w Komisji; jedną z nich jest możliwość odwołania członka Komisji w każdym momencie i niezależnie od jakichkolwiek warunków przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Projekt ustawy w art. 94b ust. 4–8 reguluje sposób działania Komisji, tj. zadania przewodniczącego Komisji i zakres jego działania ze wskazaniem form, w jakich mogą odbywać się posiedzenia Komisji.

W zakresie szczegółowych regulacji dotyczących trybu zwoływania posiedzeń i podejmowania opinii oraz przydziału spraw poszczególnym członkom Komisji projektowana ustawa w art. 94b ust. 9 odsyła do regulaminu działania Komisji. Chodzi tu przede wszystkim o uregulowanie sposobów komunikacji, sposobu rozdzielania spraw między członków Komisji, trybu podejmowania decyzji oraz zawiadamiania członków Komisji o posiedzeniach, trybu prowadzenia posiedzeń zarówno w formie stacjonarnej, jak i przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, oraz podejmowania rozstrzygnięć w trybie obiegowym.

Wydatki związane z działalnością Komisji będą pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

Projekt przewiduje w art. 94b ust. 10 uregulowanie zagadnienia wynagrodzenia za opracowaną i przedłożoną organowi administracyjnemu opinię. Przy ocenie kosztów zastosowano posiłkowo analogię do stawek przyjętych dla biegłych sądowych w stopniu doktora. W tym przypadku wyliczono je na podstawie obowiązujących przepisów w sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłych w postępowaniu zarówno karnym, jak i cywilnym, oraz stawki bazowej stanowiącej podstawę obliczania wynagrodzenia dla biegłych sądowych, wynoszącej obecnie, zgodnie z ustawą budżetową, 1789,42 zł. Stosownie do tych przepisów wynagrodzenie za godzinę pracy eksperta bądź biegłego przyjęto w wysokości 3,33 % stawki bazowej, czyli ok. 60 zł brutto. Przeciętny czas zebrania materiałów i wydania opinii oszacowany na podstawie analizy zakresu prac koniecznych w odniesieniu do wniosku CITES, złożoności problemu oraz doświadczeń z ostatnich miesięcy wynosi przeciętnie 2 godziny.

Tym samym w projektowanym art. 94b ust. 10 ustawy przyjęto wynagrodzenie w wysokości 120 zł. Będzie ono wypłacane za opracowanie projektu opinii przez wyznaczonego członka Komisji. Szacuje się, że w następnych latach organ naukowy będzie wydawał około 1600 opinii rocznie.

W kolejnych przepisach ust. 11–14 w art. 94b ustawy doprecyzowano kwestie związane z ww. płatnościami, trybem raportowania o sporządzonych opiniach, zwiększeniem wynagrodzenia za wydanie opinii zbiorczej czy obniżeniem płatności za opinie opóźnione.

W projektowanym ust. 15 w art. 94b ustawy uregulowano kwestię diet i zwrotu kosztów z tytułu zamieszkania poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie Komisji, lub konieczności odbycia przez członka Komisji podróży związanej z wykonywaniem zadań Komisji.

Pozostałe zmiany zawarte w art. 1 pkt 4–6, 8 i 9 projektowanej ustawy mają charakter wynikowy związany z wprowadzeniem w ustawie skrótu „rozporządzenie Rady 338/97".

W art. 2 zawarto regulacje dotyczące utworzenia Komisji, terminu jej powołania oraz w ust. 3 zaproponowano przepis przejściowy, który reguluje kwestie dotychczas prowadzonych postępowań w sprawie CITES. Zgodnie z tym przepisem wnioski o wydanie zezwolenia lub świadectwa złożone na podstawie obecnie obowiązującej ustawy, co do których przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy PROP nie wydała opinii, będą opiniowane przez Komisję na podstawie zmienionych przepisów ustawy. Oznacza to, że do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy funkcję organu naukowego CITES pełni PROP na podstawie dotychczasowych przepisów.

Zmiana związana z przesunięciem zadania dotychczas realizowanego przez PROP, tj. funkcji organu naukowego CITES na Komisję, nie będzie wymagała dodatkowych zmian ustawowych, a jedynie konieczne będzie dostosowanie regulaminu wewnętrznego PROP do nowych regulacji prawnych.

W związku z faktem, że Komisja będzie obowiązana rozpatrywać sprawy zaległe dotychczas prowadzone przez PROP, projekt ustawy przewiduje nałożenie na ministra właściwego do spraw środowiska obowiązku zwrócenia się do Komisji z wnioskiem o rozpatrzenie tych spraw (oznacza to również przekazanie akt tych spraw Komisji), przy wyznaczeniu 7-dniowego terminu na przekazanie tego wniosku. Projektowana ustawa przewiduje również wydłużenie czasu na rozpatrzenie ww. spraw zgodnie z art. 2 ust. 5, co umożliwi prawidłowe zakończenie

spraw. W art. 2 w ust. 6 wprowadzono regulację, zgodnie z którą dotychczas wydane przez PROP opinie zachowują ważność.

W art. 3 została zawarta „reguła wydatkowa" wynikająca z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.). Proponuje się, aby maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na sfinansowanie projektowanych zmian, w szczególności związanych z powstaniem nowego organu, wyniósł 1 920 000 zł w latach 2025–2034.

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, co powinno być wystarczającym terminem dla ministra właściwego do spraw środowiska na powołanie Komisji, jej pierwszego składu oraz zwołanie jej pierwszego posiedzenia. W związku z tym, że zarówno wybór osób na członków Komisji, przekazanie im aktu powołania, jak i zawiadomienie ich o terminie pierwszego posiedzenia Komisji powinny nastąpić do czasu wejścia w życie pozostałych przepisów projektowanej ustawy, art. 2 ust. 2 projektowanej ustawy umożliwiający podjęcie tych działań wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą również w życie regulacje dotyczące pierwszego powołania składu Komisji oraz zwołania jej pierwszego posiedzenia, tj. określające liczbę członków Komisji, wymagania, jakie muszą spełniać jej członkowie, oraz dotyczące powołania przewodniczącego Komisji i jego zastępców. Takie rozwiązanie umożliwi jak najszybsze rozpoczęcie działania Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97.

Termin wejścia w życie projektowanej ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2024 r. poz. 597).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mikołaj Dorożała – Podsekretarz Stanu w MKiŚ, Główny Konserwator Przyrody **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Wojciech Piwowarski – naczelnik wydziału do spraw CITES w Departamencie Ochrony Przyrody, MKiŚ, wojciech.piwowarski@klimat.gov.pl, 22 36 92 407	**Data sporządzenia** 25.03.2025 **Źródło** Prawo UE rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów** UD97

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowany akt ma na celu wyeliminowanie problemów zidentyfikowanych w trakcie stosowania przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940) związanych z funkcjonowaniem i finansowaniem organu naukowego CITES[1)] w Polsce.

Obecnie organem naukowym CITES, zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jest Państwowa Rada Ochrony Przyrody (PROP). PROP liczy obecnie 40 członków, specjalistów od ochrony różnych grup gatunków, ekosystemów, praktyków w dziedzinie prawa ochrony przyrody, finansowania ochrony przyrody i innych aspektów praktycznej realizacji zadań ochrony przyrody. Opiniują oni zarówno dokumenty o charakterze strategicznym, jak i pojedyncze wnioski związane np. z działaniami z udziałem gatunków chronionych. Rola PROP w tych sprawach jest doradcza, m.in. na potrzeby ministra właściwego do spraw środowiska czy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Społeczny charakter pracy PROP, w powiązaniu z dużym obciążeniem bieżącą pracą, i rola PROP jako organu opiniodawczo-doradczego nie odpowiada potrzebom narzuconym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136), zwane dalej jako „rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97", organowi naukowemu zarówno w zakresie skali (ponad 1000 opinii rocznie), jak i charakteru działań (opiniowanie jednostkowych działań z udziałem okazów gatunków CITES). Zauważenia wymaga to, że opinia organu naukowego CITES nie ma *sensu stricto* charakteru doradczego, ale jest konieczna dla wydania wnioskowanego dokumentu CITES pozwalającego na handel dziką fauną i florą. Wśród wnioskodawców CITES są osoby prywatne (właściciele ptaków – w tym sokolnicy, gadów czy ssaków gatunków CITES, nabywcy pamiątek czy innych przedmiotów z udziałem gatunków chronionych oraz myśliwi), przedsiębiorcy (związani z handlem i wytwarzaniem przedmiotów z udziałem gatunków CITES, takich jak meble z drewna tropikalnego, odzież, obuwie, akcesoria – np. torebki, paski do zegarków, wykorzystujące skórę gadów, renowacją pianin z klawiszami pokrytymi kością słoniową, importerzy koralowców na cele akwarystyczne, importerzy gadów na cele hobbistyczne i zoologiczne), ogrody zoologiczne i botaniczne, instytucje naukowe oraz naukowcy.

W rezultacie w 2024 r. w PROP do wewnętrznej grupy opiniującej kwestie CITES nie zostały powołane żadne osoby, z uwagi na brak zgłoszeń. Powstają pojedyncze opinie w zakresie CITES, głosowane na forum całej PROP. Nie pozwala to na terminową realizację zadań w zakresie CITES, powodując znaczne opóźnienia w wydawaniu dokumentów CITES (sięgające nawet ponad 3 miesięcy, podczas gdy podstawowym terminem na rozpatrzenie sprawy według przepisów dotyczących postępowań administracyjnych i rozporządzeń w zakresie CITES jest miesiąc), co skutkuje nadmiernym wydłużaniem postępowań administracyjnych. Destabilizuje to również m.in. sytuację ekonomiczną wnioskodawców prowadzących działalność gospodarczą, dla których brak ciągłości w produkcji, imporcie czy eksporcie może doprowadzić do zawieszenia, a wręcz likwidacji ich działalności. Tymczasem zgodna z przepisami oraz pozytywnie zaopiniowana przez organ naukowy działalność (w zakresie importu, eksportu, reeksportu czy działań komercyjnych) odbywa się bez szkody dla ochrony gatunków objętych przepisami CITES.

Brak opinii i wydawanych zezwoleń może też mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody i dobrostan zwierząt w przypadku rozpatrywania wniosków dotyczących przemieszczania zwierząt między ogrodami zoologicznymi, również w ramach programów hodowlanych i ochrony gatunków *ex-situ*, czy w przypadku opiniowaniu warunków przetrzymywania zwierząt przemieszczanych między krajami członkowskimi UE lub zatrzymanych przez właściwe służby.

[1)] CITES – ang. *Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora*, pol. Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzona w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa powołuje nowy organ naukowy CITES w Polsce, jakim będzie Komisja do spraw CITES, zwana dalej „Komisją". W skład Komisji będzie wchodzić od 5 do 10 członków, powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób z odpowiednim wykształceniem, o uznanym autorytecie i kompetencjach w zakresie ochrony gatunków zagrożonych wyginięciem. Członkostwo w Komisji będzie wygasać w przypadku: odwołania przez ministra właściwego do spraw środowiska, pisemnej rezygnacji, skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, pozbawienia praw publicznych, ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych albo śmierci. W ustawie została określona wysokość wynagrodzenia brutto za opracowanie wydanej przez Komisję opinii – 120 zł brutto.

Opłaty wynikające z opłat za wydanie zezwolenia (107 zł) czy świadectwa (17 zł) nie mogą być użyte na finansowanie kosztów wydawanych opinii, bowiem płatności te mają charakter opłat skarbowych, jednocześnie dodatkowe opłaty mogłyby być zbyt dotkliwe dla obywateli i przedsiębiorców. Zmiana charakteru opłat za wydanie zezwolenia albo świadectwa, tak aby miały one charakter opłat przeznaczonych wyłącznie na funkcjonowanie organu naukowego, wymagałaby dodatkowych konsultacji z samorządami, oznaczałoby to bowiem pozbawienie samorządów dochodów z opłat skarbowych za wydanie dokumentów CITES. Konsultacja nowego mechanizmu finansowania oraz uzgodnienia z samorządami nadmiernie wydłużyłyby proces procedowania proponowanych zmian ustawy, tymczasem usprawnienie działania organu naukowego CITES jest sprawą pilną, przede wszystkim z uwagi na bardzo negatywny wpływ na przedsiębiorców i osoby prywatne.

Szczegółowy tryb pracy i działania Komisji określi regulamin. W projektowanej ustawie wprowadzono rozwiązania zapewniające możliwość opiniowania i przyjmowania opinii także drogą elektroniczną, w tym również nowych kategorii opinii – opinii zbiorczych.

Ww. rozwiązania umożliwią właściwym organom ochrony przyrody bardziej efektywne wdrażanie przepisów Unii Europejskiej dotyczących handlu dziką fauną i florą oraz terminowe opiniowanie wniosków o wydanie dokumentów CITES. Jednocześnie umożliwi to poprawę jakości opiniowania spraw związanych z CITES, zwiększenie aktywności organu naukowego CITES w zakresie przypisanym mu przez Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzoną w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r., i rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97, a więc również przyczyni się do skuteczniejszego funkcjonowania tej konwencji i ochrony przyrody w zakresie przez nią regulowanym.

Specyfika kwestii CITES na tle innych spraw prowadzonych obecnie przez PROP, niewspółmierne obciążenie pracą w porównaniu z innymi obszarami działań PROP, inny charakter spraw sugerują, że wydzielenie organu naukowego jako osobnej Komisji będzie rozwiązaniem bardziej efektywnym od obecnie obowiązującego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie przepisów z zakresu CITES wszystkie kraje Unii Europejskiej wprowadzają do przepisów krajowych przepisy szczegółowe m.in. w zakresie uszczegółowienia procedur i ustanowienia organów. Co do organu naukowego CITES – mamy tu do czynienia ze swobodą państw członkowskich w określaniu, jaki podmiot będzie pełnił taką rolę. Rozwiązania w krajach UE są w tym zakresie rozmaite. Dają się wyróżnić trzy główne grupy:

1) rozwiązania z organem naukowym w ramach administracji, z równoczesnym zapewnieniem celu niezależności od organu zarządzającego – np. umiejscowienie organu w innym resorcie (np. nauki, gdy organ zarządzający funkcjonuje w resorcie środowiska; rolnictwo i środowisko; rolnictwo i nauka itp.), w innej jednostce tego samego resortu (np. ministerstwo środowiska – organ zarządzający i agencja/dyrekcja/inspekcja związana z ochroną środowiska – organ naukowy) – np. Austria, Belgia, Czechy, Niemcy, Węgry, Portugalia;
2) przyznanie tej roli uznanej jednostce naukowej, wiodącej w zakresie tematyki CITES lub ochrony przyrody w danym kraju (instytuty ochrony przyrody; instytuty zoologii i botaniki; muzea historii naturalnej; uniwersytety) – np. Bułgaria, Finlandia, Francja, Łotwa, Litwa, Słowenia;
3) specjalne powołanie organu kolegialnego w zakresie CITES, spośród ekspertów zatrudnionych w różnych jednostkach macierzystych, z uwagi na rozproszenie ekspertów mogących mieć wkład w kwestie, których dotyczą opinie – np. Estonia, Grecja, Irlandia, Luksemburg, Holandia, Malta.

Proponowane rozwiązanie w projektowanej ustawie i powołanie Komisji wpisują się w trzeci model spośród wyżej wymienionych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
organy administracji	Organ zarządzający CITES: Ministerstwo Klimatu i Środowiska (1)	Dane własne	Pozytywne: usprawnienie prowadzonych postępowań administracyjnych z wniosków o wydanie dokumentów CITES.
obecny organ naukowy CITES	PROP (1)	Dane własne	Pozytywne: odciążenie PROP umożliwi sprawniejsze opiniowanie kwestii

			strategicznych związanych z ochroną przyrody.
osoby prywatne (np. właściciele zwierząt lub innych okazów CITES)	10–50 wniosków rocznie, od różnych osób prywatnych, o wydanie dokumentów CITES (eksport/import) na podróże ze zwierzęciem domowym	Dane własne	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty.
przedsiębiorcy bazujący na wykorzystaniu gatunków CITES	Ponad 1000 wniosków rocznie dotyczy działań przedsiębiorców (ok. 30–40 różnych przedsiębiorców)	Dane własne	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty, zyski finansowe związane z większą płynnością działalności.
ogrody zoologiczne i botaniczne, instytucje naukowe, naukowcy	Ok. 20 podmiotów	Dane własne	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozwiązania dotyczące organu naukowego CITES były już konsultowane w ramach szerszej nowelizacji ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny". Do tej pory nie odnotowano zgłoszeń zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, został przekazany do następujących podmiotów:

1) Instytut Ochrony Przyrody PAN;
2) Ligi Ochrony Przyrody;
3) Łódzkiego Stowarzyszenia Akwarystów i Terrarystów;
4) Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków;
5) Organizacji Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych;
6) Polskiej Izby Ekologii;
7) Polskiego Związku Łowieckiego;
8) Polskiego Związku Pszczelarskiego;
9) Polskiego Związku Wędkarskiego;
10) Polskiego Stowarzyszenia Terrarystycznego;
11) Polskiego Towarzystwa Botanicznego;
12) Polskiego Towarzystwa Entomologicznego;
13) Polskiego Towarzystwa Leśnego;
14) Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Przyrody „pro Natura";
15) Polskiego Towarzystwa Ochrony Przyrody „Salamandra";
16) Polskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków;
17) Stowarzyszenia Otwarte Klatki;
18) Stowarzyszenia dla Natury „Wilk";
19) Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami;
20) Towarzystwa przyrodniczego Bocian.

W ramach opiniowania, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, projekt został przesłany do:

1) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
2) Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
3) Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
4) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska;
5) marszałków województw.

Projekt nie wymagał zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe.

Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), dlatego nie podlegał opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Uchwałą nr 19 z dnia 4 stycznia 2025 r. Rada Działalności Pożytku Publicznego pozytywnie zaopiniowała przedmiotowy projekt.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny".

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem												
budżet państwa	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	0,192	2,112
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem												
budżet państwa	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-0,192	-2,112
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wydatki związane z działalnością Komisji ds. CITES będą ponoszone z części 41 budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Do 2020 r. był obserwowany wzrost liczby opinii wydawanych rocznie przez organ naukowy CITES. W 2019 r. liczba opinii przekroczyła 1000. W latach 2021–2023 liczba takich opinii oscylowała między 1300 a 1800. Kwota 120 zł za pojedynczą opinię bazuje na szacowanej czasochłonności przygotowania pojedynczej opinii, tj. ok. 2 godzin, przy czym obliczenia te oparto na wyliczeniach związanych z wynagrodzeniem za godzinę pracy biegłych sądowych w stopniu doktora. Projektodawca, na podstawie danych z ostatnich lat odnośnie do liczby spraw przekazywanych do zaopiniowania i uzyskiwanych opinii, szacuje, że rocznie będzie wydawanych 1600 opinii x 120 zł brutto (przewidziane w projekcie ustawy), co będzie skutkowało kwotą ok. 0,192 mln zł/rok. Projektowana ustawa nie będzie miała natomiast wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0

ceny stałe z …… r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Usprawnienie działalności podmiotów zaangażowanych w działania z udziałem okazów CITES przez sprawniejsze uzyskiwanie dokumentów CITES.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Usprawnienie działalności podmiotów zaangażowanych w działania z udziałem okazów CITES przez sprawniejsze uzyskiwanie dokumentów CITES.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Pozytywny wpływ na stabilność funkcjonowania przedsiębiorców zaangażowanych w działania z udziałem okazów CITES przełoży się pozytywnie na budżety domowe przedsiębiorców i ich rodzin.						
Niemierzalne	osoby prywatne (np. właściciele zwierząt lub innych okazów CITES)	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty.						
	przedsiębiorcy bazujący na wykorzystaniu gatunków CITES	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty, zyski finansowe związane z większą płynnością działalności.						
	Ogrody zoologiczne i botaniczne, instytucje naukowe, naukowcy	Wpływ pozytywny, zmniejszenie uciążliwości związanej z czasem oczekiwania na dokumenty.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Usprawnienie działalności może przełożyć się również na zyski finansowe, tym samym przełoży się to na zmniejszenie strat związanych z oczekiwaniem na wydanie decyzji dotyczących CITES, przy czym kwota strat jest niemożliwa do oszacowania.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Sprawniejsze działanie organu naukowego CITES przyczyni się do skrócenia czasu związanego z opiniowaniem wniosków o wydanie dokumentów CITES, a w efekcie czasu na wydanie dokumentów CITES.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: …	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Regulacja przyczyni się m.in. do ochrony przyrody przez skuteczniejsze wdrażanie przepisów dotyczących ochrony zagrożonych gatunków w drodze regulacji handlu polegające na lepszej jakości opiniowania spraw związanych z CITES oraz zwiększeniu aktywności organu naukowego CITES w zakresie przypisanym mu w tym zakresie przez Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzoną w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r., rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, z późn. zm.).

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem regulacji umożliwiających przeprowadzenie procesu powołania Komisji, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Do czasu rozpoczęcia pracy przez Komisję sprawy CITES będą opiniowane przez PROP na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ocena wielkości rzeczywistych korzyści związanych z wejściem w życie regulacji będzie możliwa po około 5 latach od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. W tym czasie będzie można ocenić, czy wprowadzone rozwiązania przyczyniły się do zwiększenia efektywności, skuteczności i sprawności działania w obszarze wdrażania CITES. Ocena efektów tych działań będzie przeprowadzana na bieżąco, m.in. przez organy ochrony przyrody, porównanie terminowości rozpatrywania spraw dotyczących CITES i terminowości opiniowania spraw przez organ naukowy CITES.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (UD97)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 15.10.2024 r. do następujących podmiotów z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag:

1) Instytut Ochrony Przyrody PAN;
2) Liga Ochrony Przyrody;
3) Łódzkie Stowarzyszenie Akwarystów i Terrarystów;
4) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
5) Organizacja Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych;
6) Polska Izba Ekologii;
7) Polski Związek Łowiecki;
8) Polski Związek Pszczelarski;
9) Polski Związek Wędkarski;
10) Polskie Stowarzyszenie Terrarystyczne;
11) Polskie Towarzystwo Botaniczne;
12) Polskie Towarzystwo Entomologiczne;
13) Polskie Towarzystwo Leśne;
14) Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „pro Natura”;
15) Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”;
16) Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
17) Stowarzyszenie Otwarte Klatki;
18) Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”;
19) Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami;
20) Towarzystwo przyrodnicze Bocian.

Projekt został przekazany do zaopiniowania w dniu 15.10.2024 r. do następujących podmiotów z terminem 21 dni na zgłaszanie uwag:

1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
2) Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe;
3) Państwowa Rada Ochrony Przyrody;
4) regionalni dyrektorzy ochrony środowiska;
5) marszałkowie województw.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie został przekazany do opiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Uchwałą nr 19 z dnia 4 stycznia 2025 r. Rada Działalności Pożytku Publicznego pozytywnie zaopiniowała przedmiotowy projekt.

Uwagi do projektu w ramach konsultacji publicznych zgłosiły następujące podmioty:

1) Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra";
2) Instytut Ochrony Przyrody PAN.

Uwagi do projektu w ramach opiniowania zgłosiła Państwowa Rada Ochrony Przyrody.

Szczegółowe omówienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego do tych uwag zostało zawarte w załączniku do niniejszego raportu.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik:
– tabela uwag z konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego

Wersja z 17 stycznia 2025 r.

Tabela uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody
(nr UD97 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

zgłoszonych w ramach konsultacjach publicznych wraz ze stanowiskiem projektodawcy do tych uwag

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 1 zmienianej ustawy]	W dotychczasowym brzmieniu ustawy poprawnie użyto sformułowania „organ zarządzający” (odpowiednik ang. *management authority*, fr. *organ de gestion* czy hiszp. *órgano de gestion* w rozporządzeniu 338/97. Proponowane dostosowanie nazwy ustawowej do błędnego tłumaczenia w rozp. 338/97 pociąga za sobą powstanie sprzeczności z nazwami w rozp. 865/97 i 792/2012, gdzie nazwę poprawnie przetłumaczono jako organ zarządzający. Zgodnie rekomendacją z ust. 2 lit. a Rezolucji CITES Conf. 10.3, regulującej tworzenie i funkcjonowanie organów naukowych CITES organ naukowy powinien być niezależny od organu zarządzającego. Jest to powszechna praktyka – w szczególności w krajach demokratycznych. W zakresie przepisów dotyczących handlu zagrożonymi gatunkami organ naukowy ma pełnić nie tylko funkcję wspierania, ale także kontroli merytorycznej organy zarządzającego, czemu służy obowiązek uzgadniania między tymi organami decyzji (stanowisko organu naukowego jest wiążące dla zarządzającego). Rola ta jest podważona, gdy organ naukowy jest podległy zarządzającemu. Zasada niezależności organów zarządzającego i naukowego CITES została także potwierdzone w art. 13 ust. 2 rozp. 338/97. Powszechną i stosowaną w praktyce interpretację tych zapisów jest podejście, że organ	1. Organem zarządzającym w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Rady 338/97 jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.	Uwaga nieprzyjęta. Na tym etapie nie jest możliwa, aż tak głęboko idąca przebudowa sposobu i warunków implementacji CITES w Polsce. Zgłoszone sugestie zostaną rozważone w kontekście przyszłych, strategicznych zmian w tej dziedzinie, w ramach planowanej dużej nowelizacji ustawy z dnia z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dalej jako „UOP”.

			naukowy co najmniej nie powinien być bezpośrednio podporządkowany organowi zarządzającemu. Polska jest jednym z niewielu wyjątków od tej zasady, Przedmiotowa nowelizacja zamiast usuwać tę niezgodność zasadami i praktyką CITES, znacząco ją pogłębia. Członkowie nowego organu naukowego CITES mają być nie tylko uznaniowo powoływani i odwoływani przez organ zarządzający CITES (ministra), ale organ ten ma także zatwierdzać regulamin, decydować o finansach (w tym delegowaniu do udziału w pracach organów UE i CITES) oraz narzucać sposób procedowania opinii (odrębne czy zbiorcze). Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu do projektu, jest wiele rozwiązań, które mogą połączyć zachowanie wzajemnej niezależności obu organów z zachowaniem możliwości kontroli państwa nad sprawnym ich funkcjonowaniem. Jedną z nich jest podporządkowanie organu naukowego innemu podmiotowi – np. ministrowi nauki, albo chociaż wprowadzenie podmiotu „buforującego" od ministra. Jednak w warunkach polski lepszym i prostszym rozwiązaniem jest przeniesienie funkcji organu zarządzającego CITES do GDOŚ. Wówczas oba organy CITES byłyby od siebie niezależne, choć podlegałby temu samemu ministrowi. Takie rozwiązanie jest stosowane dość często. Jego dodatkową, istotną zaletą byłoby połączenie w jednym organie ochrony przyrody zarządzania gatunkami. Gatunki chronione w ramach CITES są często jednocześnie gatunkami chronionymi w Polsce i UE, gatunkami niebezpiecznymi lub obcymi – czasami także inwazyjnymi – a wszystkimi tymi kategoriami gospodaruje GDOŚ.		
2	PTOP „Salamandra"	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 1 zmienianej ustawy]	Lepiej, aby przepis stworzenia Komisji nie był w przejściowym przepisie ustawy nowelizującej. Organ naukowy powinien być odrębną jednostką, dysponującą i gospodarującą własnym budżetem. Umocowanie należy wskazać – nie powinien to być jednak organ zarządzający CIES (patrz wyżej).	2. Tworzy się Komisję do spraw CITES, pełniącą funkcję organu naukowego w rozumieniu art. 2 lit. q rozporządzenia Rady 338/97 oraz stanowiącą samodzielną jednostkę budżetową, funkcjonującą przy Ministrze właściwym ds. środowiska.	Uwaga nieprzyjęta. Przedstawione w projektowanej ustawie rozwiązanie jest obecnie jedynym optymalnym biorąc pod uwagę możliwości oraz pilność rozwiązania olbrzymich zaległości w działaniu organu naukowego

			Należy precyzyjniej unormować zasady współdziałania organów CITES oraz jednoznacznie wskazać przepisy Kpa, które nie mają zastosowania w sprawach dot. wydawania świadectw i zezwoleń CITES,	2a. Komisja do spraw CITES jest jednostką współdziałającą w toku postępowań prowadzonych przez organ zarządzający w sprawach o wydanie zezwoleń i świadectw na podstawie rozporządzenia Rady 338/97. 2b. Do spraw, o których mowa w ust. 2a stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. 2.c. Komisja do spraw CITES działając w charakterze organu naukowego przedstawia stanowiska w formie opinii, na które nie przysługuje zażalenie.	CITES wynikającego z braku opiniowania spraw dot. CITES przez obecną PROP. Zgłoszone sugestie zostaną rozważone w kontekście przyszłych, strategicznych zmian w tej dziedzinie, w ramach planowanej dużej nowelizacji UOP. Należy również zauważyć utworzenie Komisji do spraw CITES nastąpi mocą przepisów projektowanej ustawy, a nie zmienionych przepisów merytorycznych UOP. Takie regulacje tym samym mają charakter dostosowujące, a nie merytoryczny, stąd zostały zawarte w ramach przepisów dostosowujących i przejściowych.
3	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp 8 zmienianej ustawy]	Ustęp ten pomija istotną część obowiązków organu naukowego CITES. Nie sprowadzają się one wyłącznie do opiniowania wniosków o zezwolenia i świadectwa. Organ ten podejmuje rozstrzygnięcia w sprawach należących do jego właściwości także w licznych innych sprawach (lista istotniejszych w dalszej części opinii). Co najmniej w części z nich – np. w przypadku współpracy z SRG – nie ma praktyki formułowania specjalnych pisemnych opinii przez wszystkie organy naukowe państw członkowskich. „Rozstrzygnięcia” mogą obejmować stanowiska (opinie) pisemne, ustne deklaracje, różne formy oddania głosu w głosowaniu lub – najczęściej – poprzez *tacitus consensus* – co zdecydowanie nie może być uznane za „opinię” w rozumieniu proponowanego ustępu. Także w wielu innych przypadkach nie zawsze rozstrzygnięcie musi przybierać formę formalnej, pisemnej opinii. Proponujemy więc doprecyzować, że chodzi w tym wypadku o konkretny zakres spraw – np. wydawanie opinii na wniosek polskiego organu zarządzającego.	9. Rozstrzygnięcia w sprawach należących do właściwości organu naukowego, o którym mowa w ust. 2, wydawane na wniosek organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 1, Komisja do spraw CITES podejmuje w drodze pisemnych opinii, na które nie przysługuje zażalenie.	Uwaga nieprzyjęta, poza zakresem nowelizacji Proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP. Ponadto należy zauważyć, że projekt w sposób wystarczający reguluje kwestie wydawania opinii, zaś przepisy rozporządzeń UE obowiązujące bezpośrednio wskazują również pozostałe zadania organu naukowego, nie ma potrzeby ani możliwości powielania tych zapisów w ustawie.

4	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp 9 i 12 zmienianej ustawy] oraz art. 3 ust. 3 ustawy nowelizującej	Przepisy te stanowią całość i jedynym celem wprowadzenia ust. 9 i 12 do art. 61 ma być umożliwienie zastosowania rozwiązania z art. 3 ust. 3 ustawy nowelizującej. Chodzi o to, by minister właściwy do spraw środowiska mógł w celu osiągnięcia oszczędności finansowych narzucić łączenie większej liczby opinii w pojedynczych „opiniach zbiorczych”, za których opracowanie stosuje się stawkę jak za 1,5 opinii zwykłej. Rozwiązanie to jest niedopuszczalne z kilku przyczyn: 1. Jest to sprzeczne z zasadami CITES i rozp. 338/97 dopuszczenie ingerencji organu zarządzającego w sposób merytorycznego procedowania przez organ naukowy. 2. „Podobieństwo” może być pozorne. To organ naukowy może mieć suwerenne prawo do rozstrzygania o możliwości ewentualnego łączenia spraw – w oparciu o przesłanki merytoryczne, których analiza leży w jego kompetencjach (jednak w ewentualnej „opinii zbiorczej” każda sprawa powinna być rozstrzygnięta oddzielnie. 3. Jest to rozwiązanie niesprawiedliwe – w wypadku jeśli okaże się, że źle oszacowano zapotrzebowanie na opinie, minister może zażądać stosowania rozwiązania „oszczędnościowego”, kosztem ekspertów – czyli wykonywania tej samej pracy, ale za znacząco mniejsze wynagrodzenie. 4. Z przepisów CITES i rozp. 338/97 wynika, że wszelkie wnioski i sprawy powinny być rozpatrywane indywidualnie. Forma ich prezentacji (w osobnych dokumentach, zestawieniach zbiorczych czy np. jako rekordy w bazie danych – to są technikalia, nie rozstrzygane na poziomie przepisów. Jest jeden wyjątek od tej zasady – umożliwiający stosowanie pojedynczej opinii do kolejnych, podobnych spraw. Dotyczy on rozstrzygnięć wydawanych na podstawie art. 4	Wykreślić proponowane w art. 61 ust. 9 i 12 oraz art. 3 ust. 3 ustawy nowelizującej.	Uwaga nieprzyjęta Zasadne jest utrzymanie przepisów, których usunięcie jest sugerowane, m.in. ze względu na przejrzystość zasad funkcjonowania Komisji i możliwość ograniczenia liczby opinii, m.in. jako mechanizm korygujący.

			ust. 2 lit a rozp. 338/97 w odniesieniu do importu okazów z gatunków ujętych w Aneksie B. Przepisy na poziomie ustawy nie muszą i nie powinny normować tak szczegółowych spraw, jak forma przedstawiania opinii. To powinno być przedmiotem bieżących ustaleń między organami.		
5	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp 10 i 14 zmienianej ustawy]	Proponujemy 3 zmiany: 1. O ile ograniczenie czasu nieobowiązkowych konsultacji ma uzasadnienie merytoryczne, o tyle jest niedopuszczalne w wypadku konsultacji z Grupą ds. Przeglądu Naukowego (SRG). Jeśli z powodu sprzeciwu dowolnego państwa SRG nie wyda opinii w procedurze korespondencyjnej (co zwykle trwa ok. 1 miesiąca), trzeba poczekać na rozstrzygnięcie podczas spotkania Grupy, które odbywa się standardowo co ok. 3 miesiące. Opinie SRG są wiążące dla krajowych organów naukowych i np. w wypadku gdy zdaniem krajowego organu naukowego aktualna opinia nie odpowiada stanowi rzeczy, wydanie odmiennej opinii wymaga odpowiedniej zmiany tej opinii, dla zapewnienia jednolitego podejście wszystkich państw UE. Ograniczenie czasowe nie może więc obowiązywać konsultacji z SRG – te trzeba prowadzić do skutku. 2 Dodatkowo proponujemy pozostawienie otwartej listy podmiotów konsultowanych. Czasami (np. w wypadku sprowadzania z morza) mogą to być międzynarodowe organy naukowe, specjalistyczne organizacje, jednostki naukowe lub pojedynczy eksperci. Prawo konsultacji dla organy zarządzającego, wynikające z Kpa nie stawia ograniczeń podmiotowych. Dlaczego takie mają dotyczyć organu naukowego? 3. Konsultacje „przeprowadza” organ naukowy i do innych podmiotów zwraca się do poradę/opinię/konsultację, ale zwykle nie o „przeprowadzenie konsultacji”.	10. W przypadku wystąpienia zagadnienia wstępnego, którego rozstrzygnięcie jest niezbędne do należytego rozstrzygnięcia sprawy, Komisja do spraw CITES może zwrócić się z wnioskiem o wyrażenie stanowiska do: 1) organów krajów pochodzenia lub wywozu okazów gatunków; 2) wszelkich innych kompetentnych organów administracji publicznej, instytucji naukowych lub specjalistycznych, organizacji pozarządowych; 3) Grupy do spraw Przeglądu Naukowego, o której mowa w art. 17 rozporządzenia Rady 338/97. […] 13. Do terminu, o którym mowa w ust. 11, nie wlicza się czasu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 10. 14. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 10 pkt 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania od Komisji do spraw CITES prośby o konsultacje, o której mowa w ust. 10, nie udzielą odpowiedzi na tę prośbę, Komisja do spraw CITES przygotowuje i przekazuje opinię [GDOŚ/organowi zarządzającemu] w	Ad. 1 Uwaga nieprzyjęta. Ograniczenie czasowe procesu opiniowania jest podyktowane koniecznością zapewnienia sprawnego procesu prowadzenia postępowania administracyjnego. W przedstawionym przypadku braku zakończenia konsultacji z SRG w przewidzianym przepisami czasie Komisja wydaje opinie w oparciu o zebrany dotychczas materiał dowodowy – jeżeli jest on niewystarczający – opinia jest negatywna, może być też warunkowo pozytywna. Ad. 2 Uwaga przyjęta. Ad. 3 Uwaga przyjęta.

				terminie 45 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 3.	
6	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp 10 i 14 zmienianej ustawy]	Art. 106 dotyczy nie tylko organu konsultowanego, ale i (lub przede wszystkim) organu wydającego decyzję i samego procesu decyzyjnego. W naszej opinii stosowanie 106 § 2, § 5 i § 6 powinno być wyłączone w przypadku wydawania zezwoleń i świadectw CITES i EU WRT. Powiadamianie wnioskodawców i opiniowaniu wniosków byłoby zbędnym obciążeniem administracyjnym, skoro wynika ono z przepisów i jest powszechnie wiadome wnioskodawcom. Prawo wnoszenia zażaleń od opinii organu naukowego nie jest powszechnie stosowane (choć jest dopuszczalne). Zagadnienia dotyczące terminów i opóźnień są w ustawie odrębnie regulowane. Pozostałe postanowienia art. 106 w zasadzie powtarzają proponowane regulacje. Dziwnym rozwiązaniem jest wyłączenie regulacji ogólnych i wpisanie jednakowych rozwiązań w przepisie szczegółowym. Właściwsze wydaje się pominięcie w proponowanej nowelizacji regulacji, które wynikają z Kpa.	Do decyzji w sprawie wydania zezwoleń lub świadectw na podstawie rozporządzenia Rady 338/97 nie mają zastosowania postanowienia art. 106 § 2, § 5 i § 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	Uwaga nieprzyjęta, celem zapisu jest wyłączenie organu naukowego ze stosowania art. 106 kpa, tak by wszelkie mechanizmy kpa odnosiły się do finalnej decyzji, nie opinii.
7	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 7 [proponowany nowy art. 94a zmienianej ustawy]	Dodawanie organu naukowego CITES w odrębnym artykule stwarza wrażenie, że to jest jakiś super-nadrzędny organ, w stosunku do wszystkich pozostałych organów opiniodawczo-doradczych w dziedzinie ochrony przyrody. Podane w uzasadnieniu rozróżnienie między organami opiniodawczymi i doradczo-opiniodawczymi nie ma oparcia w polskim prawodawstwie, ani w stanie faktycznym dotyczącym roli organu naukowego CITES. Organ ten nie tylko wydaje „opinie” (które mogą być formą doradztwa), ale np. zgodnie z art. 2 lit. o Rezolucji CITES Conf. 10.3 rolą organu naukowego CITES jest doradzanie organowi zarządzającemu przy zajmowaniu stanowisk na Konferencji Stron CITES. „Doradzanie” przez organ naukowy jest także *expressis verbis* wymienione parokrotnie w tekście Konwencji (art. III ust. 2 lit. a i ust. 3 lit. a oraz art. IV ust. 2 lit. a), a w ślad za tym – w rozp. 338/97 (art. 4 ust. 1 lit. a, art. 5 ust. 2 lit. a oraz ust. 7 lit. a I b). Roli doradczej nie zmienia fakt, że doradzanie (ang	Nie dodawać art. 94a, tylko nowy punkt 1a w art. 95 w brzmieniu: „1a) Komisja do spraw CITES, działająca przy ministrze właściwym do spraw środowiska;”	Uwaga nieprzyjęta, projekt w sposób wystarczający i spójny reguluje kwestie związane z powołaniem nowego organu. Należy również podkreślić, że założeniem projektu jest utworzenie nowego organu, który będzie miał charakter wyłącznie opiniodawcy. W obowiązującym art. 95 UOP zostały natomiast wskazane organy opiniodawczo-doradcze, tym samym projektowane regulacje dot. funkcjonowania Komisji powinny być zawarte w osobnym artykule.

			‘advice’) w polskim, tłumaczeniu rozporządzenia zostało swobodnie przełożone jako „wskazywanie”, „zawiadamianie”, „ustalanie” i „powiadamianie”		
8	PTOP „Salamandra”	Art. 1 ust. 1 pkt 7 [proponowany nowy art. 94b zmienianej ustawy]	W ślad za dodaniem tego organu w art. 95 jako jednego z krajowych organów opiniodawczo-doradczych w dziedzinie ochrony przyrody. Regulacje jego dotyczące powinny znaleźć się w odpowiedniej kolejności w grupie artykułów regulujących funkcjonowanie tych organów. Byłby to art. 95. Jedną z podstawowych wad proponowanej nowelizacji, jest całkowite pominięcie większości zadań organu naukowego CITES, które wynikają bezpośrednio z przepisów lub prawie pół wieku praktyki funkcjonowania tej Konwencji. Proponowane zapisy sprowadzają organ naukowy do roli maszynki do wydawania opinii w sprawach indywidualnych, z pominięciem wszelkich innych zadań, co sankcjonuje i utrwala stan z ostatnich 9 lat – całkowitej bierności i niebytu na forum międzynarodowym oraz niewywiązywania się z podstawowych obowiązków. Zdania organu naukowego CITES, wynikające z przepisów oraz praktyki, można podzielić na 10 podstawowych grup, różniących się charakterem, efektami i adresatami prac. Poniżej przedstawiamy ich zestawienie: a) opiniowanie indywidualnych wniosków o zezwolenia i świadectwa CITES oraz EU WTR (różne art. CITES, rozp. 338/97 i rozp. 865/2006); b) stanowiska z własnej inicjatywy, w oparciu o samodzielnie prowadzony monitoring handlu (art. 5 ust. 7 lit. a rozp. 338/97, art. IV ust. 3 CITES oraz art. 2 lit. j Rezolucji CITES Conf. 10.3); c) stanowiska na wniosek organów innych państw członkowskich UE dot. warunków przetrzymywania	9. Zmienić lokalizację tego artykułu. Zamiast przed art. 95, zgodnie z proponowaną wyżej kolejnością organów dodać go jako art. 96a. 10. Znacząco zmodyfikować treść artykułu regulującego zasady działania organu naukowego CITES, zgodnie z uwagami podanymi w uzasadnieniu, w szczególności poprzez: a) Dodanie ustępu wskazującego (wszystkie) zadania organu; b) Zwiększenie górnego limitu członków merytorycznych organu do co najmniej 15 osób c) Całkowitą zmianę systemu finansowania działań organu – zamiast nieadekwatnych stawek zryczałtowanych oraz systemu kar i waloryzacji, przyjąć system budżetu organu, zarządzanego przez jego władze, adekwatnego do zadań (wynagrodzenia zależne od rodzaju i nakładu pracy) i uwzględniającego wszystkie obowiązkowe zadania organu naukowego CITES oraz koszty zarządzania i administracji. d) Można ewentualnie rozważyć zastosowanie proponowanej stawki godzinowej, ale stosowanej w odniesieniu do	Uwaga nieprzyjęta. Komisja do spraw CITES ma być traktowana jako organ opiniodawczy, funkcje organu opiniodawczo-doradczego w zakresie ochrony przyrody nadal będzie pełnił PROP. Projektowane przepisy obejmują cały zakres działań, o których mowa w przepisach UE CITES dotyczących funkcjonowania organu naukowego. Nie ma konieczności wymieniania poszczególnych zadań. Projektowana liczba członków Komisji jest adekwatna do spodziewanych obciążeń Komisji w zakresie opiniowania. Brak możliwości wygospodarowania dodatkowych środków na inne zadania, jak i podwyższenia stawki za opiniowanie.

			zwierząt (art. 9 ust. 2 lit. a rozp. 338/97 oraz art. 2 lit. k Rezolucji CITES Conf. 10.3); d) konsultacja dla organu zarządzającego kraju własnego lub innych państw członkowskich UE dot. przeznaczenia skonfiskowanych okazów (art., 16 ust. 3 lit. a rozp. 338/97 oraz art. VIII ust. 4 lit. c CITES); e) prace w ramach Grupy ds. Przeglądu Naukowego, w tym przedstawianie i ustalanie/przyjmowanie stanowisk i opinii SRG, udział w grupach specjalistów (art. 17 ust. 2 lit. a rozp 338/97). f) opiniowanie dla organu zarządzającego dotyczące rejestracji instytucji naukowych (art. 2 lit. l Rezolucji CITES Conf. 10.3 w związku z art. 60 rozp. 865/2006); g) zbieranie i analizowanie informacji o stanie gatunków podlegających handlowi i wspieranie przygotowań do aktualizacji załączników CITES (art. 2 lit. n Rezolucji CITES Conf. 10.3); h) analiza propozycji zmian załączników i doradzania organowi zarządzającemu przy zajmowaniu stanowisk na CoP (art. 2 lit. o Rezolucji CITES Conf. 10.3). i) zadania powiązane z naukową stroną realizacji postanowień Konwencji na forum międzynarodowym: udział w spotkaniach organów naukowych CITES (Komitet ds. Roślin, Komitet ds. Zwierząt), udział ekspertów grupach roboczych stałych (np. komitecie ds. nomenklatury) i zadaniowych, aktywność ekspercka przy wykonywaniu NDF, przeglądów handlu itp., organizacja i udział w warsztatach i seminariach CITES; j) Zadania powiązane z naukową stroną realizacji postanowień Konwencji na forum krajowym: udział w pracach ciała koordynującego realizację CITES w Polsce (Grupa Robocza ds. CITES), prowadzenie szkoleń i warsztatów dla organów ściągania,	wszystkich prac organu. Możliwy zapis to np.: „ ??. Za wykonywanie projektów opinii oraz inne prace związane z funkcjonowaniem Komisji ds. CITES jej członkowi przysługuje wynagrodzenie obliczane według stawki godzinowej w wysokości 60 zł brutto udokumentowanej w formie karty pracy oraz zatwierdzonej przez Przewodniczącego Komisji, przy czym wynagrodzenie podlega corocznej waloryzacji zgodnie z …….”.	

			opiniowanie aktów prawnych związanych z CITES itp. Proponowane zapisy ustawowe uwzględniają jedynie pierwszą z grup obowiązków – i to tylko w zakresie przygotowywania projektu opinii, a nie żadnych innych prac – np. procedowania przyjęcia tych opinii. Ta grupa obowiązków jest niewątpliwie najbardziej pracochłonna, ale i pozostałe wymagają znaczącego nakładu pracy oraz nakładów finansowych. Proponujemy, aby podobnie jak to ma miejsce w wypadku pozostałych organów wymienionych w art. 95, w jednym z pierwszych ustępów tego artykułu zdefiniować zdania tego organu. Można je wymienić, albo ogólnie – odwołać się do przepisów Konwencji i rozp. 338/97, pozostawiając jednak także furtkę na realizację zadań niewynikających bezpośrednio z przepisów, lecz raczej z praktyki i potrzeb (lit. i oraz j powyżej). Przy zastosowanym rozwiązaniu (gdyby miało zostać) grupa do 10 specjalistów może okazać się zbyt mała. Oznaczałaby ona konieczność przygotowywania przez jedną osobę na wstępie średnio po 160 opinii rocznie, a później stopniowo więcej. Dla osób aktywnych zawodowa na innych polach może to być trudne do osiągnięcia. Poszerzenie widełek da możliwość ratunkowego poszerzenia składu osobowego tego organu bez zmian ustawowych. Zupełnie nieadekwatna jest proponowana stawka za opinie. Składa się na to kilka błędów: 1. Przyjęto możliwość „uśredniania” stawki za opinie i stosowania kwoty zryczałtowanej. To byłoby możliwe, gdyby rozrzut czasu pracy przy opiniach był losowy. Tymczasem różnice wynikają z rodzaju okazów i rodzaju wniosków. O ile np. wiele opinii w sprawie re-eksportów produktów można przygotować nawet w pół godziny, to już opnie dotyczące wniosków na eksport żywych zwierząt z		

			ogrodów zoologicznych wymagają średnio raczej kilku godzin (czasami więcej) pracy, a wnioski dotyczące importu drewna – analiz liczonych często w dniach pracy. Jeśli opinia wymaga konsultacji z SRG, potrzebny nakład pracy specjalistów (często zespołu) liczy się czasem w tygodniach. W efekcie – zależnie od specjalności, wynagrodzenie za godzinę pracy ekspertów z różnych specjalności będzie się różnić nawet o kilka rzędów wielkości. 2. Nawet gdyby opinie do przygotowania rozdzielano ekspertom losowo, a nie wg specjalizacji, to założenie, że przygotowanie przeciętnej opinii trwa tylko dwie godziny kłóci się z doświadczeniem organu naukowego. Jednocześnie nie uwzględniono budżetu np. np. informatyczne usprawnienie procesu przygotowywania i przyjmowania opinii. 3. Stawkę oparto o wynagrodzenie biegłych sądowych w roku 2024, które od lat nie ulegało zmianie i jest uważane za skandalicznie małe – powodując brak zainteresowanie wykonywaniem funkcji biegłego. 4. Waloryzacji wynagrodzeń nie oparto o wynagrodzeniach biegłych, ani nawet na średnich poziomach płac w strefie budżetowej, ale na prognozowanym średniorocznym wskaźniku cen towarów i usług konsumpcyjnych. Oznacza to, że nawet gdy wynagrodzenia biegłych zostaną podniesione, nie wpłynie to na wynagrodzenie za opinie. Także wzrost przeciętnych wynagrodzeń w Polsce, który jest wyższy od wzrostu cen, nie zostanie odzwierciedlony. W efekcie rozziew między wynagrodzeniami członków organu za opinie a wynagrodzeniami w innych dziedzinach będzie wzrastał (na niekorzyść członków organu). 5. Nie określono formy zatrudnienia (zapewne będzie to musiała być umowa zlecenia). W		

			planowaniu budżetu organy przemnożono kwotę wynagrodzenia brutto i spodziewanej liczby opinii, podczas gdy w wypadku części umów zlecań koszty pracodawcy są znacząco wyższe od wynagrodzenia brutto (dochodzą opłaty ZUS płacone przez pracodawcę). 6. Przy szacowaniu budżetu przyjęto bezpodstawnie, że dotychczasowy stały, coroczny wzrost liczby potrzebnych opinii ulegnie zatrzymaniu i liczba ta będzie utrzymywała się przez kolejną dekadę na stałym poziomie. 7. Przyjęty system kar dla autora projektu opinii za opóźnienie w jej przekazaniu do ministerstwa (niezależnie od przyczyn i winnych oraz skali opóźnienia) jest niesprawiedliwy i nieefektywny. 8. Nie uwzględniono wynagrodzeń za opinie wydawana na wniosek innych podmiotów czy za czas pracy związany z innymi zadaniami niż przygotowywanie projektów opinii. W efekcie wątpliwe jest, czy znajdą się osoby znające się a rzeczy, zainteresowane rzetelnym wykonywaniem projektów opinii ze te stawki. Projekt zakłada, że to przewodniczący organu naukowego, działając na zasadach wolontariatu, będzie min. musiał ewidencjonować terminy otrzymywania wniosków o opinie i ich przekazania do ministerstwa i następnie comiesięcznie to raportować. Opóźnienie w raporcie będzie skutkowało opóźnieniem wypłat dla ekspertów. Nie mają tego wykonywać pracownicy ministerstwa, którzy są na etatach i będą mieli dokładnie taki sam dostęp do informacji potrzebnych do tych zestawień. Także na zasadach wolontariatu przewodniczący ma organizować przekazywanie wniosków do zaopiniowania, uzgadnianie i przyjmowanie opinii przez organ i ich przekazywanie ministerstwu. Co najmniej 1600 opinii rocznie, czyli średnio ok. 6,4 opinii na każdy dzień roboczy. Jeśli się spóźni – wynagrodzenie ekspertów opracowujących		

			opinie ma być obcinane o połowę. W naszej opinii przyjęcie takiej honorowej funkcji przez kogokolwiek byłoby mało racjonalne, gdyż wymagałoby zaangażowania na poziomie przekraczającym równoważność pełnego etatu.		
9	PTOP „Salamandra”	Art. 2 ustawy nowelizującej	Nie przewidziano sytuacji, w której minister nie znajdzie chętnych do pracy w organie naukowym CITES na podanych w tej ustawie warunkach. Ryzyko takie oceniamy na bardzo wysokie.	Tego braku nie da się rozwiązać jednym zapisem. Nie jest właściwym rozwiązaniem pozostawienie w taki wypadku obowiązków organu naukowego w rękach PROP, gdyż Rada już teraz nie jest w stanie wykonywać tych obowiązków w koniecznym zakresie. Konieczne są wskazane w poprzednim punkcie zasadnicze zmiany, urealniające możliwość poprawnego funkcjonowania organu naukowego i adekwatnego wynagradzania za pracę w nim.	Uwaga nieprzyjęta. Nie zachodzą przesłanki do uznania, że Minister nie powoła członków Komisji. Powołanie Komisji i prowadzenie przez nią prac w zakresie opiniowania spraw CITES jest podstawą wdrażania CITES w Polsce.
10	PTOP „Salamandra”	Art. 3 ustawy nowelizującej	Budżet oparto o bezpodstawne i nierealne założenie, że od roku 2024 liczba wniosków przestanie rosnąć. Jako jedyne koszty przyjęto zaniżone wynagrodzenie brutto ekspertów za przygotowywanie opinii – nie uwzględniono nawet pełnych kosztów pracodawcy związanych z ZUS za te wynagrodzenia, nie mówiąc o jakichkolwiek kosztach związanych z innymi pracami przy przyjmowaniu opinii oraz z wykonywaniem innych obowiązków organu naukowego CITES. Jest niemal pewne, że gdyby taki system zaczął działać, budżet ten zostanie przekroczony, Zgodnie z projektem – w takiej sytuacji minister ma nakazać „zmniejszeniu liczby wydawanych opinii”. Zagadnienie wydawania „opinii zbiorczych” (jako jednej z metod tego „zmniejszenia” omówiono wyżej. Oznacza to, że pod koniec roku opinie, a więc także zezwolenia i świadectwa, nie będą wydawane.	Jak wyżej. Organ naukowy powinien mieć swój niezależny budżet, o wysokości adekwatnej do potrzeb. Szacowanie minimalnych potrzeb zostało przedstawione w załączniku do opinii PROP nr PROP-KPOP/2024-05 z 11 lipca 2024 r.	Uwaga nieprzyjęta – brak możliwości wygospodarowania dodatkowych środków. Ponadto proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP.
11	PTOP „Salamandra”		Ponieważ nie przewidziano możliwości wydawania postanowień o odmowie wydania czy wzywania do uzupełnienia, obecnie w wypadku braków jednym	Proponujemy dodać następującą regulację:	Uwaga nieprzyjęta.

			rozwiązaniem jest opinia negatywna. Proponujemy rozwiązanie uzupełniające ten brak.	?. W przypadku, gdy zebrany przez Komisję do spraw CITES materiał dowodowy nie pozwala na opracowanie opinii w sposób zgodny z zasadą prawdy obiektywnej, w treści opinii Komisja informuje organ administracyjny o braku możliwości należytego wyjaśnienia sprawy.	Brak podstaw do wydania opinii pozytywnej oznacza wydanie opinii negatywnej lub warunkowo pozytywnej – która może się następnie przełożyć na wezwania do wnioskodawcy kierowane przez organ administracyjny CITES.
12	PTOP „Salamandra”		Minister może odmawiać wydania zezwolenia lub świadectwa w wypadku karalności wnioskodawcy, ale nie wiadomo, skąd miałby wiedzieć o takim fakcie. Należy albo dodać zapis o obowiązku dołączana oświadczenia (z klauzulą o zdawaniu sobie sprawy z karalności za składania fałszywych oświadczeń), albo zaświadczeń o niekarlalności,	Dodać w odpowiednim miejscu regulację: ?. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu dołącza się zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego wydane nie wcześniej niż 6 miesięcy przed datą złożenia wniosku. ??. Obowiązek, o którym mowa w ust. ? dotyczy osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej, osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą oraz krajowych i zagranicznych podmiotów zbiorowych objętych Polskim Krajowym Rejestrem Karnym.	Uwaga przyjęta. Projekt uwzględni poszerzenie listy dokumentów o oświadczenie wnioskodawcy w tym zakresie, zgodnie z uwagą Ministerstwa Cyfryzacji.
13	PTOP „Salamandra”		Zgodnie z CITES i EU WTR w wielu wypadkach to organ naukowy (a dla gatunkóe) z Aneksu B – organ zarządzający) rozstrzyga, czy warunki przetrzymywania zwierząt są właściwe. W obecnej praktyce i wg aktualnych zapisów ma to robić wyłącznie oparciu o orzeczenia PIW, których wydawania nie jest regulowane. Inspektorzy PIW często wydają je nawet bez kontroli miejsc lub nie majac pojęcia – jakie te warunki powinny być. Przepisy mówiące o wydawania zaświadcz Ustawa o inspekcji weterynaryjnej określa zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności	Dodać w odpowiednim miejscu regulację: 1. Z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej do wniosku o wydanie zezwolenia na import żywych okazów zwierząt lub jaj gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się protokół kontroli sporządzony przez	Uwaga nieprzyjęta, poza zakresem nowelizacji. Proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP.

			przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin. Ani w rozporządzeniu 2017/625 ani w ustawie o inspekcji weterynaryjnej nie ma słowa o rozporządzeniu 338/97.	powiatowego lekarza weterynarii, stwierdzający na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 70 pkt. 1-3 niniejszej ustawy możliwość zapewnienia przez hodowanym i utrzymywanym zwierzętom należytej pielęgnacji oraz warunków odpowiadających ich potrzebom biologicznym, a także warunków niezbędnych do rozwoju nowego osobnika po wykluciu się z jaja. 2 Załącznikiem do protokołu kontroli, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu jest dokumentacja fotograficzna wraz ze specyfikacją i charakterystyką pomieszczeń przeznaczonych do hodowli lub utrzymywania importowanych okazów zwierząt, wraz z wskazaniem pomieszczeń przeznaczonych dla importowanych gatunków, przewidywanej liczbie importowanych okazów poszczególnych gatunków oraz informacją o liczbie i przynależności gatunkowej okazów przetrzymywanych w dniu kontroli. 3. Powiatowy Lekarz Weterynarii wyznacza osoby, spośród osób wskazanych w art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej właściwych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. 4 Komisja ds. CITES zapewnia wsparcie merytoryczne i metodologiczne osobom, o których	

				mowa ust. 3 niniejszego artykułu m.in. poprzez: 1) organizację regularnych szkoleń poświęconych metodom kontroli, warunkom przetrzymywania i pielęgnacji chronionych gatunków lub ich grup; 2) opracowywanie oraz tłumaczenie poradników dotyczących warunków przetrzymywania i pielęgnacji chronionych gatunków lub ich grup;	
14	Instytut Ochrony Przyrody PAN	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 1 zmienianej ustawy]	Opiniowane przepisy nie tylko nie „uwalniają" organu naukowego od dotychczasowej zależności od organu zarządzającego, ale wręcz tą zależność pogłębiają. W kompetencji ministra, który pełni rolę organu zarządzającego, znajdzie się powiem zarówno powoływanie i odwoływanie członków organu naukowego, jak i wpływ na jego regulamin, procedury przygotowywania opinii, a także na jego finansowanie. Wydaje się, że optymalnym wyjściem, zarówno z formalnego, jak i z merytorycznego punktu widzenia, byłaby w tej sytuacji kolejna zasadnicza zmiana dotychczasowego systemu, polegająca na oddelegowania roli organu zarządzającego do Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (GDOŚ). Takie rozwiązanie formalnie utrzymałoby niezależność organu zarządzającego i organu naukowego, przy ich jednoczesnej podległości ministrowi. Należy zwrócić uwagę na to, że w kompetencji GDOŚ już w chwili obecnej znajduje się zarządzanie gatunkami zagrożonymi w Polsce i w Unii Europejskiej, a także inwazyjnymi gatunkami obcymi. Jednocześnie w każdej z tych grup znajdują się gatunki podlegające przepisom CITES. Zatem powierzenie GDOŚ funkcji organu zarządzającego CITES wydaje się w pełni uzasadnione (w	1. Organem zarządzającym w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Rady 338/97 jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.	Uwaga nieprzyjęta. Na tym etapie nie jest możliwa, aż tak głęboko idąca przebudowa sposobu i warunków implementacji CITES w Polsce. Zgłoszone sugestie zostaną rozważone w kontekście przyszłych, strategicznych zmian w tej dziedzinie, w ramach planowanej dużej nowelizacji UOP.

			istocie trudno jest znaleźć merytoryczne uzasadnienie dla dotychczasowego braku takiego rozwiązania).		
15	Instytut Ochrony Przyrody PAN	Art. 1 ust. 1 pkt 7 [proponowany nowy art. 94b zmienianej ustawy]	Przyjęcie przepisów w proponowanym brzmieniu, będzie oznaczało utrzymanie rozwiązania polegającego na realizacji obowiązków organu przez osoby, które zawodowo są już silne zaangażowane na innych polach działalności. W kontekście proponowanych przepisów znalezienie kompetentnych ekspertów realizujących te zadania może być bardzo trudne, zwłaszcza biorąc pod uwagę przedstawione zasady wynagradzania (i karania) za wykonaną pracę. W wyniku tego utrzymanie wysokiej merytorycznej jakości działań realizowanych w tym zakresie również może być trudne. Wydaje się, że ryzyka tego nie da się uniknąć bez wprowadzenia w proponowanych przepisach zasadniczych zmian. Przede wszystkim proponowane wynagrodzenia w formie ryczałtów za przygotowywane opinie należy zastąpić przepisem ustanawiającym budżet organu naukowego. Jego wysokość powinna być adekwatna do wielkości obowiązków nakładanych na ten organ, przy czym należy w przepisach uwzględnić scenariusz, w którym w przyszłości zakres tych obowiązków będzie wzrastał, przede wszystkim wskutek zwiększania się liczby opiniowanych wniosków. Dlatego należy zwiększyć maksymalną liczbę merytorycznych członków organu (np. Do 15 osób). Dysponowanie przyznanym budżetem (w tym wysokość wynagrodzeń) powinno pozostawać w całości w gestii organu, który z definicji posiada najlepszą wiedzę o zróżnicowanym nakładzie pracy koniecznym do przygotowania poszczególnych opinii. Można przy tym przyjąć zasady wynagradzania biegłych sądowych. Należy jednak mieć na uwadze, że stawki przyjęte godzinowe dla biegłych sądowych są powszechnie uznawane za bardzo niskie, zatem ich powielenie w opiniowanych przepisach może	Należy zmodyfikować treść artykułu regulującego zasady finansowania organu naukowego CITES, wprowadzając adekwatny do wielkości obowiązków budżet dla tego organu, z uwzględnieniem potencjalnego wzrostu zakresu prac organu w przyszłości. Dysponowanie budżetem, w tym zasady wynagradzania, należy powierzyć organowi, np. w sposób analogiczny do sposobu wynagradzania biegłych sądowych, jednak ze stawkami gwarantującymi bezproblemowe znalezienie osób zainteresowanych przygotowywaniem opinii.	Uwaga nieprzyjęta, brak możliwości wygospodarowania dodatkowych środków.

			skutkować trudnościami z znalezieniu osób zainteresowanych przygotowywaniem opinii.		
16	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 1 zmienianej ustawy] I odpowiednio dalsze	Nasze uwagi do tego zapisu dotyczą dwóch odrębnych zagadnień: **1. Nazwa organu** Pojęcie „management authority" z rozporządzenia 338/97 powinno być tłumaczone jako 'organ zarządzający', tak jak obecnie jest w ustawie. W art. 2 lit. g. rozporządzenia 338/97 pojawiają się dwa odrębne pojęcia: 'management authority' oraz 'administrative authority'. To pierwsze – zgodnie z art. IX Konwencji, jest nazwą jednego z dwóch kluczowych krajowych organów CITES, a drugie pojawia się jako doprecyzowanie jednej z cech tego organu, użyte w definicji. Tłumaczenie przymiotnika 'management' jako 'administracyjny' jest nie tylko nietrafne językowo i znaczeniowo, ale tworzy także błąd logiczny w cytowanej definicji z art. 2 lit. g rozp. 338/97 – tautologię: '„organ administracyjny" oznacza krajowy organ administracyjny'. Należy zaznaczyć, że określenie "organ zarządzający" jest zgodne nie tylko z anglojęzyczną wersją Konwencji, ale i wersją francuską, przyjmowaną tradycyjnie w kwestiach spornych jako wiążąca – użyto w niej pojęcia 'organ de gestion'. Być może przy tłumaczeniu Konwencji posłużono się wersją hiszpańską, w której rzeczywiście występuje "autoridad administrativa". Należy jednak zwrócić uwagę, że w tym języku jest on bardzo zbliżony znaczeniowo z "autoridad de gestión', a w hiszpańskiej wersji rozp. 338/97 jest już jednoznacznie nazywany 'órgano de gestión'. W świetle powyższego, korekty wymagają polskie tłumaczenia Konwencji i rozporządzenia 338/97, a nie ustawa. Polskie tłumaczenie rozporządzenia 338/97 zawiera bardzo liczne, znacznie poważniejsze błędy o skutkach merytorycznych. Na potrzebę jego korekty Państwowa Rada Ochrony Przyrody zwraca uwagę już od kilkunastu lat. Zaproponowane obecnie rozwiązanie – aby do błędnego tłumaczenia rozporządzenia dostosować	1. Organem zarządzającym w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Rady 338/97 jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. W dalszej części ustawy – wszędzie gdzie jest mowa o organie zarządzającym CITES, odpowiednio zamiast ministra wpisać GDOŚ	Uwaga nieprzyjęta Na tym etapie nie jest możliwa, aż tak głęboko idąca przebudowa sposobu i warunków implementacji CITES w Polsce. Zgłoszone sugestie zostaną rozważone w kontekście przyszłych, strategicznych zmian w tej dziedzinie, w ramach planowanej dużej nowelizacji UOP.

			zapisy ustawowe, jest logicznie niewłaściwe. Jednocześnie zwracamy uwagę, że choć w rozporządzeniu 338/97 użyto sformułowania „organ administracyjny", to w wypadku rozporządzeń: Komisji (WE) nr 865/2006 oraz Komisji (UE) nr 792/2012 w odniesieniu do tego samego organu już poprawnie użyto sformułowania „organ zarządzający". Proponowana zmiana – dostosowując nazewnictwo do wymagającego kompleksowej korekty tłumaczenia jednego rozporządzenia UE, wprowadza niespójność w odniesieniu do dwóch innych rozporządzeń, które bezpośrednio regulują działania tego organu. **2. Jaki podmiot ma być organem zarządzającym?** Zgodnie z rekomendacją ust. 2 lit. a Rezolucji CITES Conf. 10.3, regulującej tworzenie i funkcjonowanie organów naukowych CITES (tę funkcję pełni organ naukowy, będący przedmiotem nowelizowanych przepisów), organ naukowy powinien być niezależny od organu zarządzającego. Jak słusznie wykazano w uzasadnieniu do projektu jest to powszechna praktyka, realizowane jednak na różne sposoby (państwa strony mają w tym względzie całkowitą swobodę). Wszak w zakresie przepisów dotyczących handlu zagrożonymi gatunkami organ naukowy ma pełnić nie tylko funkcję wspierania, ale także kontroli merytorycznej organy zarządzającego. Dlatego przed wydaniem decyzji wiele zagadnień musi być rozstrzygnięte wspólnie i zgodnie przez oba organy, a stanowisko organu naukowego jest wiążące dla zarządzającego. Zasada niezależności organów zarządzającego i naukowego CITES została także potwierdzone w rozp. 338/97. Zgodnie z art. 1 akapit 2 tego rozporządzenia, należy je stosować zgodnie z zasadami i postanowieniami Konwencji (wyrażanymi także w rezolucjach przyjmowanych przez strony podczas sesji Konferencji Stron). Dodatkowo zgodnie z art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia obowiązki organów naukowych mają być odmienne od obowiązków organów zarządzających.		

			Powszechną i stosowaną w praktyce interpretację tych zapis jest podejście, że organ naukowy co najmniej nie powinien być bezpośrednio podporządkowany organowi zarządzającemu. Polska jest jednym z niewielu niechlubnych wyjątków od powyższej zasady, na co od lat zwracano uwagę. Dotychczasowy organ naukowy CITES – PROP – jest bowiem powoływany przez organ zarządzający i organ zarządzający decyduje o jego finansowaniu. Argumentowano, że raz powołani członkowie PROP są nieodwoływalni przez czas swojej 5-letniej kadencji, co zapewnia im niezależność merytoryczną. Argument ten nie ma jednak zastosowania od czasu zmiany przepisów w 2016, od kiedy minister może powoływać i odwoływać członków PROP w dowolnym momencie wg swojego uznania). Powodem odwołania większości składu PROP w roku 2016, deklarowanym przez ówczesnego ministra, było „wydawanie opinii sprzecznych ze stanowiskiem Ministra". Praktyka od 2015 roku była także taka, że minister np. próbował decydować, kto może reprezentować organ naukowy w pracach Grupy ds. Przeglądu Naukowego (organ naukowy CITES UE, składający się z przedstawicieli krajowych organów naukowych), a w przypadku gdy reprezentant nie był po jego myśli – odmawiał finansowania delegacji. Wszystko to jednoznacznie wskazuje na niedopuszczalny bak niezależności tych organów. Przedmiotowa nowelizacja zamiast usuwać tę niezgodność zasadami i praktyką CITES, znacząco ją pogłębia. Członkowie nowego organu naukowego CITES mają być nie tylko uznaniowo powoływani i odwoływani przez organ zarządzający CITES (ministra), ale organ ten ma także zatwierdzać regulamin, decydować o finansach (w tym delegowaniu do udziału w pracach organów UE i CITES) oraz narzucać sposób procedowania opinii (odrębne czy zbiorcze). Prowadzić to będzie do niedopuszczalnej, pełnej podległości i zależności organu naukowego od organu zarządzającego/		

			Jak wskazano w uzasadnieniu, jest wiele rozwiązań, które mogą połączyć zachowanie wzajemnej niezależności obu organów z zachowaniem możliwości kontroli państwa nad sprawnym funkcjonowaniem. Niestety, w omawianym projekcie żadnego z nich nie zastosowano. Jedną z możliwości, która wydaje się najprostsza, jest przeniesienie funkcji organy zarządzającego CITES na GDOŚ. Wówczas oba organy CITES byłyby od siebie niezależne, a jednocześnie oba podlegałby ministrowi. Takie rozwiązanie jest stosowane w wielu krajach. Dodatkową, ale bardzo ważną zaletą tego rozwiązania, byłoby połączenie w jednym organie ochrony przyrody zarządzania gatunkami zagrożonymi. Gatunki chronione w ramach CITES są często jednocześnie gatunkami chronionymi w Polsce i UE, gatunkami niebezpiecznymi lub obcymi – czasami także inwazyjnymi. Połączenie kompetencji w zakresie zarządzania tymi wszystkimi kategoriami w jednym ogranie ma solidne uzasadnienie.		
17	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 1 zmienianej ustawy]	Lepiej, aby przepis stworzenia Komisji nie był w przejściowym przepisie ustawy nowelizującej. Organ naukowy powinien być odrębną jednostką, dysponującą i gospodarującą własnym budżetem. Umocowanie należy wskazać – nie powinien to być jednak organ zarządzający CITES (patrz wyżej). Należy precyzyjniej unormować zasady współdziałania organów CITES oraz jednoznacznie wskazać przepisy Kpa, które nie mają zastosowania w sprawach dot. wydawania świadectw i zezwoleń CITES.	2. Tworzy się Komisję do spraw CITES, pełniącą funkcję organu naukowego w rozumieniu art. 2 lit. q rozporządzenia Rady 338/97 oraz stanowiącą samodzielną jednostkę budżetową, funkcjonującą przy Ministrze właściwym ds. środowiska. 2a. Komisja do spraw CITES jest jednostką współdziałającą w toku postępowań prowadzonych przez organ zarządzający w sprawach o wydanie zezwoleń i świadectw na podstawie rozporządzenia Rady 338/97. 2b. Do spraw, o których mowa w ust. 2a stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. 2.c. Komisja do spraw CITES działając w charakterze organu naukowego	Uwaga nieprzyjęta Przedstawione w projektowanej ustawie rozwiązanie jest obecnie jedynym optymalnym biorąc pod uwagę możliwości oraz pilność rozwiązania olbrzymich zaległości w działaniu organu naukowego CITES wynikającego z braku opiniowania spraw dot. CITES przez obecną PROP. Zgłoszone sugestie zostaną rozważone w kontekście przyszłych, strategicznych zmian w tej dziedzinie, w ramach planowanej dużej nowelizacji UOP. Należy również zauważyć utworzenie Komisji do spraw CITES nastąpi mocą przepisów projektowanej ustawy, a nie zmienionych przepisów merytorycznych UOP. Takie regulacje tym samym mają

				przedstawia stanowiska w formie opinii, na które nie przysługuje zażalenie.	charakter dostosowujące, a nie merytoryczny, stąd zostały zawarte w ramach przepisów dostosowujących i przejściowych.
18	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 2 zmienianej ustawy]	Nasze uwagi dotyczą dwóch odrębnych zagadnień: **1. Nazwa organu** Proponujemy rozważanie pewnego rozbudowania nazwy nowego organu. Będzie on występował w obrocie międzynarodowym – jego nazwa tak w j. polskim jak i po przetłumaczeniu na inny język powinna więc wskazywać jego rangę, charakter, a najlepiej także kraj. Można rozważyć np. takie opcje: - Polska Komisja ds. CITES - Polska Komisja Naukowa ds. CITES - Państwowa Komisja ds. CITES **2. Numeracja ustępu** Nie jest dobrą praktyką zamiana – przy okazji nowelizacji ustawy – jednej regulacji w jakimś punkcie czy ustępie, zupełnie inną treścią, regulującą odmienne zagadnienie (w dodatku wcześniej regulowane w innym miejscu). Przy takim rozwiązaniu wszelkie odwołania w różnych pismach czy komentarzach do danej regulacji w ustawie ulegają dezaktualizacji i prowadzą do zupełnie odmiennych uregulowań. W tym wypadku dokonano dwóch odrębnych zmian – zaproponowano przeniesienie informacji o nazwie organu naukowego z obecnego ust. 1 do nowego ustępu (powinien on wówczas uzyskać nowy numer – 1a), oraz uchylono ustęp 2 mówiący o zastosowaniu świadectw fitosanitarnych. Te zagadnienia nie mają ze sobą bezpośredniego związku. Patrz także § 89 ust. 1 i 2, w powiązaniu z § 106 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. 2016 poz. 283).	1.a. Organem naukowym w rozumieniu art. 2 lit. q rozporządzenia Rady 338/97 jest Polska Komisja do spraw CITES. 2. *Uchylono.*	Uwaga nieprzyjęta, obecne zapisy projektu tworzą wystarczające i spójne ramy do funkcjonowania nowego organu. Ponadto zastrzeżenia co do numeracji ustępów i umieszczania zmienianych regulacji w poszczególnych jednostkach redakcyjnych są nieuzasadnione. Należy zauważyć, że projektowaną ustawą zostało nadane całkiem nowe brzmienie art. 61 UOP. Zastosowanie takiej techniki legislacyjnej pozwala projektodawcy na zapisanie oraz umieszczenie powielanych regulacji w sposób odmienny aniżeli miało to miejsce w obowiązującym brzmieniu takiego przepisu. Jest to wręcz wymagane zarówno z uwagi na zachowanie spójności zawartych w nowym brzmieniu regulacji, jak i zgodnie z przyjętą w legislacji zasadą, że najpierw zamieszcza się regulacje ogólne, a potem dopiero szczegółowe. Należy również podkreślić, że nadając nowe brzmienie artykułowi, jego kolejne jednostki redakcyjne oznacza się przez liczbę, a nie liczbę z literą. Numerowanie liczbowo-alfabetyczne stosuje się jedynie przy wprowadzaniu zmian cząstkowych, tj. przy dodawaniu ustępu, punktu lub litery w obowiązującym artykule, bądź nadawaniu tym jednostkom nowego brzmienia.

19	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 ust. 3-8 zmienianej ustawy]	Jak wyżej – przenoszenie ust. 5 do ust. 3 i przesuwanie numeracji pozostałych ustępów wprowadza niepotrzebne zamieszanie i bez potrzeby dezaktualizuje wszystkie dotychczasowe odesłania do tych przepisów. Należy zachować numerację dotychczasowych rozstrzygnięć (ewentualnie wprowadzając ich modyfikacje – jak w projekcie), a nowe regulacje wprowadzić w dodanych ustępach (od nr 9).	Pozostawić dotychczasową numerację ustępów, jedynie w ust. 6 zaznaczając „Uchylono". Zmiany w brzmieniu tych ustępów zgodnie z projektem.	Uwaga nieprzyjęta analogicznie jak uwaga w pkt 18
20	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp „8" zmienianej ustawy]	Ustęp ten, tak jak cały projekt nowelizacji, pomija istotną część obowiązków organu naukowego CITES. Nie sprowadzają się one wyłącznie do opiniowania wniosków o zezwolenia i świadectwa. Organ ten „podejmuje rozstrzygnięcia w sprawach należących do [jego] właściwości" także w licznych innych sprawach (lista istotniejszych w dalszej części opinii). Co najmniej w części z nich – np. w przypadku współpracy z SRG – nie ma praktyki formułowania specjalnych pisemnych opinii przez wszystkie organy naukowe państw członkowskich. „Rozstrzygnięcia" mogą obejmować stanowiska (opinie) pisemne, ustne deklaracje, różne formy oddania głosu w głosowaniu lub – najczęściej – poprzez *tacitus consensus* – co zdecydowanie nie może być uznane za „opinię" w rozumieniu proponowanego ustępu. Także w wielu innych przypadkach nie zawsze rozstrzygnięcie musi przybierać formę formalnej, pisemnej opinii. Proponujemy więc doprecyzować, że chodzi w tym wypadku o konkretny zakres spraw – np. wydawanie opinii na wniosek polskiego organu zarządzającego.	9. Rozstrzygnięcia w sprawach należących do właściwości organu naukowego, o którym mowa w ust. 2, wydawane na wniosek organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 1, Komisja do spraw CITES podejmuje w drodze pisemnych opinii, na które nie przysługuje zażalenie.	Uwaga nieprzyjęta, poza zakresem nowelizacji. Proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP. Ponadto należy zauważyć, że projekt w sposób wystarczający reguluje kwestie wydawania opinii, zaś przepisy rozporządzeń UE obowiązujące bezpośrednio wskazują również pozostałe zadania organu naukowego potrzeby, nie ma potrzeby ani możliwości powielania tych zapisów w ustawie.
21	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp „9" i „12" zmienianej ustawy] oraz art. 3 ust. 3	Przepisy te stanowią całość i ewidentnie jedynym celem wprowadzenia ust. 9 i 12 do art. 61 ma być umożliwienie zastosowania rozwiązania z art. 3 ust. 3 ustawy nowelizującej. Chodzi o to, by minister właściwy do spraw środowiska mógł w celu osiągnięcia oszczędności finansowych narzucić łączenie większej liczby opinii w pojedynczych „opiniach zbiorczych", za których opracowanie stosuje się stawkę jak za 1,5 opinii zwykłej. Rozwiązanie to jest niedopuszczalne z kilku przyczyn:	Wykreślić proponowane w art. 61 ust. 9 i 12 oraz art. 3 ust. 3 ustawy nowelizującej	Uwaga nieprzyjęta Zasadne jest utrzymanie zapisów, których usunięcie jest sugerowane, m.in. ze względu na przejrzystość zasad funkcjonowania Komisji i wyeliminowanie niezasadnego „mnożenia" opinii.

		ustawy nowelizującej	1. Jest to sprzeczne z zasadami CITES i rozp. 338/97 dopuszczenie ingerencji organu zarządzającego w sposób merytorycznego procedowania przez organ naukowy. To minister (w praktyce – urzędnik ministerstwa) ma rozstrzygać, czy dane sprawy są podobne, nie różnią się istotnie zakresem i czy można wymagać ich łącznego ujęcia w jednej opinii zbiorczej. Tymczasem owo „podobieństwo" może być pozorne. To organ naukowy może mieć suwerenne prawo do rozstrzygania o możliwości ewentualnego łączenia spraw – w oparciu o przesłanki merytoryczne, których analiza leży w jego kompetencjach (jednak w ewentualnej „opinii zbiorczej" każda sprawa powinna być rozstrzygnięta oddzielnie – patrz pkt 3). 2. Jest to rozwiązanie skrajnie niesprawiedliwe – w wypadku jeśli okaże się, że źle oszacowano zapotrzebowanie na opinie (a źle oszacowano – patrz kolejne uwagi), minister może zażądać stosowania rozwiązania „oszczędnościowego", kosztem ekspertów – czyli wykonywania tej samej pracy, ale za znacząco mniejsze wynagrodzenie (w praktyce – poniżej ustawowego minimum). O ewentualnym stosowaniu zbiorczych opinii oraz sposobie ich formułowania powinny rozstrzygać wyłącznie względy merytoryczne (rozstrzygane przez organ naukowy), a nie to, w której części roku opinie są przygotowywane i w jakim procencie wykorzystano już przeznaczony na tę działalność budżet. 3. Z przepisów CITES i rozp. 338/97 wynika, że wszelkie wnioski i sprawy powinny być rozpatrywane indywidualnie. Forma ich prezentacji (w osobnych dokumentach, zestawieniach zbiorczych czy np. jako rekordy w bazie danych – to są technikalia, nie rozstrzygane na poziomie przepisów. Istotne jest, by nad każdą sprawą organ pochylił się indywidualnie. Przepisy jednoznacznie wskazują także jeden wyjątek od tej zasady – umożliwiający stosowanie pojedynczej opinii do kolejnych, podobnych spraw. Dotyczy on rozstrzygnięć wydawanych na podstawie art. 4 ust. 2 lit a rozp. 338/97		

			w odniesieniu do importu okazów z gatunków ujętych w Aneksie B. Przepisy na poziomie ustawy nie muszą i nie powinny normować tak szczegółowych spraw, jak forma przedstawiania opinii. To powinno być przedmiotem bieżących ustaleń między organami. W przeszłości i obecnie było stosowane przedstawianie opinii w formie zestawień zbiorczych, jednak każda prezentowana z nich sprawa (kombinacja: wniosek/rodzaj transakcji/gatunek/źródło pochodzenia okazów) powinna stanowić przedmiot odrębnej analizy organu naukowego. Ze strony organu zarządzającego regularnie pojawiają się „usprawniające" propozycje „zbiorczego" traktowania spraw, które urzędnik uznaje za podobne. Ostatni przykład (aktualnie procedowane) dotyczy importu okazów 101 gatunków storczyków – o rożnych reżimach ochronnych, odmiennych zasięgach występowania (niektóre są, inne nie są rodzime dla kraju eksportu), o zupełnie innej skali handlu. Zgodnie z art. 4 rozp. 338/97 organ naukowy dla każdego z tych gatunków powinien przeprowadzić odrębną analizę wymienionych w rozporządzeniu zagadnień (m.in. poziom handlu, opinie SRG dla gatunku i inne zagadnienia – jak ocena prawdopodobieństwa legalnego pochodzenia materiału uprawowego w danym kraju). Zajęło to wiele dni pracy specjalisty i wymagało konsultacji z ekspertem od storczyków spoza PROP. W przypadku przyjęcia proponowanych zapisów, żądanie „zbiorczego" potraktowania tych wniosków, wyrażone przez ministerstwo, byłoby wiążące dla organu naukowego, a ekspert za całą pracę otrzymałby wynagrodzenie jak za 1,5 opinii, czyli niespełna 2 zł za gatunek. W świetle powyższych uwag fakt, że ust. 12 nie wnosi nic nowego w stosunku do ust. 11, nie ma znaczenia.		
22	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3	Proponujemy 3 zmiany: 1. O ile ograniczenie czasu nieobowiązkowych konsultacji ma uzasadnienie merytoryczne, o tyle jest	10. W przypadku wystąpienia zagadnienia wstępnego, którego rozstrzygnięcie jest niezbędne do	Ad. 1 Uwaga nieprzyjęta.

		[art. 61 – nowy ustęp „10” i „14” zmienianej ustawy]	niedopuszczalne w wypadku konsultacji z Grupą ds. Przeglądu Naukowego (SRG). Jeśli z powodu sprzeciwu dowolnego państwa SRG nie wyda opinii w procedurze korespondencyjnej (co zwykle trwa ok. 1 miesiąca), trzeba poczekać na rozstrzygnięcie podczas spotkania Grupy, które odbywa się standardowo co ok. 3 miesiące. Opinie SRG są wiążące dla krajowych organów naukowych i np. w wypadku gdy zdaniem krajowego organu naukowego aktualna opinia nie odpowiada stanowi rzeczy, wydanie odmiennej opinii wymaga odpowiedniej zmiany tej opinii, dla zapewnienia jednolitego podejście wszystkich państw UE. Ograniczenie czasowe nie może więc obowiązywać konsultacji z SRG – te trzeba prowadzić do skutku. 2 Dodatkowo proponujemy pozostawienie otwartej listy podmiotów konsultowanych. Czasami (np. w wypadku sprowadzania z morza) mogą to być międzynarodowe organy naukowe, specjalistyczne organizacje, jednostki naukowe lub pojedynczy eksperci. Prawo konsultacji dla organy zarządzającego, wynikające z Kpa nie stawia ograniczeń podmiotowych. Dlaczego takie mają dotyczyć organu naukowego? 3. Konsultacje „przeprowadza” organ naukowy i do innych podmiotów zwraca się do poradę/opinię/konsultację, ale zwykle nie o „przeprowadzenie konsultacji”.	należytego rozstrzygnięcia sprawy, Komisja do spraw CITES może zwrócić się z wnioskiem o wyrażenie stanowiska do: 1) organów krajów pochodzenia lub wywozu okazów gatunków; 2) wszelkich innych kompetentnych organów administracji publicznej, instytucji naukowych lub specjalistycznych, organizacji pozarządowych; 3) Grupy do spraw Przeglądu Naukowego, o której mowa w art. 17 rozporządzenia Rady 338/97. […] 13. Do terminu, o którym mowa w ust. 11, nie wlicza się czasu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 10. 14. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 10 pkt 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania od Komisji do spraw CITES prośby o konsultacje, o której mowa w ust. 10, nie udzielą odpowiedzi na tę prośbę, Komisja do spraw CITES przygotowuje i przekazuje opinię [GDOŚ/organowi zarządzającemu] w terminie 45 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 3. 14. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 10 pkt 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania od Komisji do spraw CITES prośby o konsultacje, o której mowa w ust. 10, nie udzielą odpowiedzi na tę prośbę, Komisja do spraw CITES przygotowuje i przekazuje opinię	Ograniczenie czasowe procesu opiniowania jest podyktowane koniecznością zapewnienia sprawnego procesu prowadzenia postępowania administracyjnego. W przedstawionym przypadku braku zakończenia konsultacji z SRG w przewidzianym przepisami czasie Komisja wydaje opinie w oparciu o zebrany dotychczas materiał dowodowy – jeżeli jest on niewystarczający – opinia jest negatywna lub warunkowo pozytywna. Ad. 2 Uwaga przyjęta. Ad. 3 Uwaga przyjęta.

				[GDOŚ/organowi zarządzającemu] w terminie 45 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 3.	
23	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 3 [art. 61 – nowy ustęp „10" i „14" zmienianej ustawy]	Art. 106 dotyczy nie tylko organu konsultowanego, ale i (lub przede wszystkim) organu wydającego decyzję i samego procesu decyzyjnego. W naszej opinii stosowanie 106 § 2, § 5 i § 6 powinno być wyłączone w przypadku wydawania zezwoleń i świadectw CITES i EU WRT. Powiadamianie wnioskodawców i opiniowaniu wniosków byłoby zbędnym obciążeniem administracyjnym, skoro wynika ono z przepisów i jest powszechnie wiadome wnioskodawcom. Prawo wnoszenia zażaleń od opinii organu naukowego nie jest powszechnie stosowane (choć jest dopuszczalne). Zagadnienia dotyczące terminów i opóźnień są w ustawie odrębnie regulowane. Pozostałe postanowienia art. 106 w zasadzie powtarzają proponowane regulacje. Dziwnym rozwiązaniem jest wyłączenie regulacji ogólnych i wpisanie jednakowych rozwiązań w przepisie szczegółowym. Właściwsze wydaje się pominięcie w proponowanej nowelizacji regulacji, które wynikają z Kpa.	Do decyzji w sprawie wydania zezwoleń lub świadectw na podstawie rozporządzenia Rady 338/97 nie mają zastosowania postanowienia art. 106 § 2, § 5 i § 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego	Uwaga nieprzyjęta, celem zapisu jest wyłączenie organu naukowego ze stosowania art. 106 kpa, tak by wszelkie mechanizmy kpa odnosiły się do finalnej decyzji, nie opinii.
24	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 7 [proponowany nowy art. 94a zmienianej ustawy]	Dodawanie organu naukowego CITES w odrębnym artykule stwarza wrażenie, że to jest jakiś super-nadrzędny organ, w stosunku do wszystkich pozostałych organów opiniodawczo-doradczych w dziedzinie ochrony przyrody. Podane w uzasadnieniu rozróżnienie między organami opiniodawczymi i doradczo-opiniodawczymi nie ma oparcia w polskim prawodawstwie, ani w stanie faktycznym dotyczącym roli organu naukowego CITES. Organ ten nie tylko wydaje „opinie" (które mogą być formą doradztwa), ale np. zgodnie z art. 2 lit. o Rezolucji CITES Conf. 10.3 rolą organu naukowego CITES jest doradzanie organowi zarządzającemu przy zajmowaniu stanowisk na Konferencji Stron CITES. „Doradzanie" przez organ naukowy jest także *expressis verbis* wymienione parokrotnie w tekście Konwencji (art. III ust. 2 lit. a i ust. 3 lit. a oraz art. IV ust. 2 lit. a), a w ślad za tym – w rozp. 338/97 (art. 4 ust. 1 lit. a, art. 5 ust. 2 lit. a oraz ust. 7 lit. a	Nie dodawać art. 94a, tylko nowy punkt 1a w art. 95 w brzmieniu: „1a) [Polska] Komisja do spraw CITES, działająca przy ministrze właściwym do spraw środowiska;"	Uwaga nieprzyjęta, projekt w sposób wystarczający i spójny reguluje kwestie związane z powołaniem nowego organu. Należy również podkreślić, że założeniem projektu jest utworzenie nowego organu, który będzie miał charakter wyłącznie opiniodawcy. W obowiązującym art. 95 UOP zostały natomiast wskazane organy opiniodawczo-doradcze, tym samym projektowane regulacje dot. funkcjonowania Komisji powinny być zawarte w osobnym artykule.

			I b). Roli doradczej nie zmienia fakt, że doradzanie (ang 'advice') w polskim, nonszalanckim tłumaczeniu rozporządzenia zostało swobodnie przełożone jako „wskazywanie", „zawiadamianie", „ustalanie" i „powiadamianie" (nie zalecamy używania tych pojęć do określania charakteru organu, w celu dostosowania ustawy do treści rozporządzenia).		
25	PROP	Art. 1 ust. 1 pkt 7 [proponowany nowy art. 94b zmienianej ustawy]	W ślad za dodaniem tego organu w art. 95 jako jednego z krajowych organów opiniodawczo-doradczych w dziedzinie ochrony przyrody. Regulacje jego dotyczące powinny znaleźć się w odpowiedniej kolejności w grupie artykułów regulujących funkcjonowanie tych organów. Byłby to art. 95. Jedną z podstawowych wad proponowanej nowelizacji, jest całkowite pominięcie większości zadań organu naukowego CITES, które wynikają bezpośrednio z przepisów lub prawie pół wieku praktyki funkcjonowania tej Konwencji. Proponowane zapisy sprowadzają organ naukowy do roli maszynki do wydawania opinii w sprawach indywidualnych, z pominięciem wszelkich innych zadań, co sankcjonuje i utrwala stan z ostatnich 9 lat – całkowitej bierności i niebytu na forum międzynarodowym oraz niewywiązywania się z podstawowych obowiązków. Zadania organu naukowego CITES, wynikające z przepisów oraz praktyki, można podzielić na 10 podstawowych grup, różniących się charakterem, efektami i adresatami prac. Poniżej przedstawiamy ich zestawienie: a) opiniowanie indywidualnych wniosków o zezwolenia i świadectwa CITES oraz EU WTR (różne art. CITES, rozp. 338/97 i rozp. 865/2006); b) stanowiska z własnej inicjatywy, w oparciu o samodzielnie prowadzony monitoring handlu (art. 5 ust. 7 lit. a rozp. 338/97, art. IV ust. 3 CITES oraz art. 2 lit. j Rezolucji CITES Conf. 10.3); c) stanowiska na wniosek organów innych państw członkowskich UE dot. warunków przetrzymywania zwierząt (art. 9 ust. 2 lit. a rozp. 338/97 oraz art. 2 lit. k Rezolucji CITES Conf. 10.3);	Zmienić lokalizację tego artykułu. Zamiast przed art. 95, zgodnie z proponowaną wyżej kolejnością organów dodać go jako art. 96a. Znacząco zmodyfikować treść artykułu regulującego zasady działania organu naukowego CITES, zgodnie z uwagami podanymi w uzasadnieniu, w szczególności poprzez: a) Dodanie ustępu wskazującego (wszystkie) zadania organu; b) Zwiększenie górnego limitu członków merytorycznych organu do co najmniej 15 osób c) Całkowitą zmianę systemu finansowania działań organu – zamiast nieadekwatnych stawek zryczałtowanych oraz systemu kar i waloryzacji, przyjąć system budżetu organu, zarządzanego przez jego władze, adekwatnego do zadań (wynagrodzenia zależne od rodzaju i nakładu pracy) i uwzględniającego wszystkie obowiązkowe zadania organu naukowego CITES oraz koszty zarządzania i administracji. Można ewentualnie rozważyć zastosowanie proponowanej stawki godzinowej, ale stosowanej w odniesieniu do wszystkich prac organu. Możliwy	Uwaga nieprzyjęta. Komisja do spraw CITES ma być traktowana jako organ opiniodawczy, funkcje organu opiniodawczo-doradczego w zakresie ochrony przyrody nadal będzie pełnił PROP. Projektowane przepisy obejmują cały zakres działań, o których mowa w przepisach UE CITES dotyczących funkcjonowania organu naukowego. Nie ma konieczności wymieniania poszczególnych zadań. Projektowana liczba członków Komisji jest adekwatna do spodziewanych obciążeń Komisji w zakresie opiniowania. Brak możliwości wygospodarowania dodatkowych środków na inne zadania, jak i podwyższenia stawki za opiniowanie.

			d) konsultacja dla organu zarządzającego kraju własnego lub innych państw członkowskich UE dot. przeznaczenia skonfiskowanych okazów (art. 16 ust. 3 lit. a rozp. 338/97 oraz art. VIII ust. 4 lit. c CITES); e) prace w ramach Grupy ds. Przeglądu Naukowego, w tym przedstawianie i ustalanie/przyjmowanie stanowisk i opinii SRG, udział w grupach specjalistów (art. 17 ust. 2 lit. a rozp 338/97). f) opiniowanie dla organu zarządzającego dotyczące rejestracji instytucji naukowych (art. 2 lit. l Rezolucji CITES Conf. 10.3 w związku z art. 60 rozp. 865/2006); g) zbieranie i analizowanie informacji o stanie gatunków podlegających handlowi i wspieranie przygotowań do aktualizacji załączników CITES (art. 2 lit. n Rezolucji CITES Conf. 10.3); h) analiza propozycji zmian załączników i doradzania organowi zarządzającemu przy zajmowaniu stanowisk na CoP (art. 2 lit. o Rezolucji CITES Conf. 10.3). i) zadania powiązane z naukową stroną realizacji postanowień Konwencji na forum międzynarodowym: udział w spotkaniach organów naukowych CITES (Komitet ds. Roślin, Komitet ds. Zwierząt), udział ekspertów grupach roboczych stałych (np. komitecie ds. nomenklatury) i zadaniowych, aktywność ekspercka przy wykonywaniu NDF, przeglądów handlu itp., organizacja i udział w warsztatach i seminariach CITES; j) Zadania powiązane z naukową stroną realizacji postanowień Konwencji na forum krajowym: udział w pracach ciała koordynującego realizację CITES w Polsce (Grupa Robocza ds. CITES), prowadzenie szkoleń i warsztatów dla organów ściągania, opiniowanie aktów prawnych związanych z CITES itp. Proponowane zapisy ustawowe uwzględniają jedynie pierwszą z grup obowiązków – i to tylko w zakresie przygotowywania projektu opinii, a nie żadnych innych prac – np. procedowania przyjęcia tych opinii. Ta grupa obowiązków jest niewątpliwie najbardziej pracochłonna,	zapis to np.: „Za wykonywanie projektów opinii oraz inne prace związane z funkcjonowaniem Komisji ds. CITES jej członkowi przysługuje wynagrodzenie obliczane według stawki godzinowej w wysokości 60 zł brutto udokumentowanej w formie karty pracy oraz zatwierdzonej przez Przewodniczącego Komisji, przy czym wynagrodzenie podlega corocznej waloryzacji zgodnie z …….”.	

			ale i pozostałe wymagają znaczącego nakładu pracy oraz nakładów finansowych. Proponujemy, aby podobnie jak to ma miejsce w wypadku pozostałych organów wymienionych w art. 95, w jednym z pierwszych ustępów tego artykułu definiować zdania tego organu. Można je wymienić, albo ogólnie – odwołać się do przepisów Konwencji i rozp. 338/97, pozostawiając jednak także furtkę na realizację zadań niewynikających bezpośrednio z przepisów, lecz raczej z praktyki i potrzeb (lit. i oraz j powyżej). Przy zastosowanym rozwiązaniu (gdyby miało zostać) grupa do 10 specjalistów może okazać się zbyt mała. Oznaczałaby ona konieczność przygotowywania przez jedną osobę na wstępie średnio po 160 opinii rocznie, a później stopniowo więcej. Dla osób aktywnych zawodowa na innych polach może to być trudne do osiągnięcia. Poszerzenie widełek da możliwość ratunkowego poszerzenia składu osobowego tego organu bez zmian ustawowych. Zupełnie nieadekwatna jest proponowana stawka za opinie. Składa się na to kilka błędów: 1. Przyjęto możliwość „uśredniania” stawki za opinie i stosowania kwoty zryczałtowanej. To byłoby możliwe, gdyby rozrzut czasu pracy przy opiniach był losowy. Tymczasem różnice wynikają z rodzaju okazów i rodzaju wniosków. O ile np. wiele opinii w sprawie re-eksportów produktów można przygotować nawet w pół godziny, to już opnie dotyczące wniosków na eksport żywych zwierząt z ogrodów zoologicznych wymagają średnio raczej kilku godzin (czasami więcej) pracy, a wnioski dotyczące importu drewna – analiz liczonych często w dniach pracy. Jeśli opinia wymaga konsultacji z SRG, potrzebny nakład pracy specjalistów (często zespołu) liczy się czasem w tygodniach. W efekcie – zależnie od specjalności, wynagrodzenie za godzinę pracy ekspertów z różnych specjalności będzie się różnić nawet o kilka rzędów wielkości.		

			2. Nawet gdyby opinie do przygotowania rozdzielano ekspertom losowo, a nie wg specjalizacji, to założenie, że przygotowanie przeciętnej opinii trwa tylko dwie godziny kłóci się z doświadczeniem organu naukowego. Jednocześnie nie uwzględniono budżetu np. np. informatyczne usprawnienie procesu przygotowywania i przyjmowania opinii. 3. Stawkę oparto o wynagrodzenie biegłych sądowych w roku 2024, które od lat nie ulegało zmianie i jest uważane za skandalicznie małe – powodując brak zainteresowanie wykonywaniem funkcji biegłego. 4. Waloryzacji wynagrodzeń nie oparto o wynagrodzeniach biegłych, ani nawet na średnich poziomach płac w strefie budżetowej, ale na prognozowanym średniorocznym wskaźniku cen towarów i usług konsumpcyjnych. Oznacza to, że nawet gdy wynagrodzenia biegłych zostaną podniesione, nie wpłynie to na wynagrodzenie za opinie. Także wzrost przeciętnych wynagrodzeń w Polsce, który jest wyższy od wzrostu cen, nie zostanie odzwierciedlony. W efekcie rozziew między wynagrodzeniami członków organu za opinie a wynagrodzeniami w innych dziedzinach będzie wzrastał (na niekorzyść członków organu). 5. Nie określono formy zatrudnienia (zapewne będzie to musiała być umowa zlecenia). W planowaniu budżetu organy przemnożono kwotę wynagrodzenia brutto i spodziewanej liczby opinii, podczas gdy w wypadku części umów zlecań koszty pracodawcy są znacząco wyższe od wynagrodzenia brutto (dochodzą opłaty ZUS płacone przez pracodawcę). 6. Przy szacowaniu budżetu przyjęto bezpodstawnie, że dotychczasowy stały, coroczny wzrost liczby potrzebnych opinii ulegnie zatrzymaniu i liczba ta będzie utrzymywała się przez kolejną dekadę na stałym poziomie. 7. Przyjęty system kar dla autora projektu opinii za opóźnienie w jej przekazaniu do ministerstwa		

			(niezależnie od przyczyn i winnych oraz skali opóźnienia) jest niesprawiedliwy i nieefektywny. 8. Nie uwzględniono wynagrodzeń za opinie wydawana na wniosek innych podmiotów czy za czas pracy związany z innymi zadaniami niż przygotowywanie projektów opinii. W efekcie wątpliwe jest, czy znajdą się osoby znające się a rzeczy, zainteresowane rzetelnym wykonywaniem projektów opinii ze te stawki. Projekt zakłada, że to przewodniczący organu naukowego, działając na zasadach wolontariatu, będzie min. musiał ewidencjonować terminy otrzymywania wniosków o opinie i ich przekazania do ministerstwa i następnie comiesięcznie to raportować. Opóźnienie w raporcie będzie skutkowało opóźnieniem wypłat dla ekspertów. Nie mają tego wykonywać pracownicy ministerstwa, którzy są na etatach i będą mieli dokładnie taki sam dostęp do informacji potrzebnych do tych zestawień. Także na zasadach wolontariatu przewodniczący ma organizować przekazywanie wniosków do zaopiniowania, uzgadnianie i przyjmowanie opinii przez organ i ich przekazywanie ministerstwu. Co najmniej 1600 opinii rocznie, czyli średnio ok. 6,4 opinii na każdy dzień roboczy. Jeśli się spóźni – wynagrodzenie ekspertów opracowujących opinie ma być obcinane o połowę. W naszej opinii przyjęcie takiej honorowej funkcji przez kogokolwiek byłoby mało racjonalne, gdyż wymagałoby zaangażowania na poziomie przekraczającym równoważność pełnego etatu.		
26	PROP	Art. 1 ustawy nowelizującej	Ponieważ nie przewidziano możliwości wydawania postanowień o odmowie wydania czy wzywania do uzupełnienia, obecnie w wypadku braków jednym rozwiązaniem jest opinia negatywna. Proponujemy rozwiązanie uzupełniające ten brak.	Proponujemy dodać następującą regulację: W przypadku, gdy zebrany przez Komisję do spraw CITES materiał dowodowy nie pozwala na opracowanie opinii w sposób zgodny z zasadą prawdy obiektywnej, w	Uwaga nieprzyjęta. Brak podstaw do wydania opinii pozytywnej oznacza wydanie opinii negatywnej lub warunkowo pozytywnej – która może się następnie przełożyć na wezwania do wnioskodawcy kierowane przez organ administracyjny CITES.

				treści opinii Komisja informuje organ administracyjny o braku możliwości należytego wyjaśnienia sprawy.	
27	PROP	Art. 1 ustawy nowelizującej	Minister może odmawiać wydania zezwolenia lub świadectwa w wypadku karalności wnioskodawcy, ale nie wiadomo, skąd miałby wiedzieć o takim fakcie. Należy albo dodać zapis o obowiązku dołączana oświadczenia (z klauzulą o zdawaniu sobie sprawy z karalności za składania fałszywych oświadczeń), albo zaświadczeń o niekaralności	Dodać w odpowiednim miejscu regulację: Do wniosku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu dołącza się zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego wydane nie wcześniej niż 6 miesięcy przed datą złożenia wniosku. Obowiązek, o którym mowa w ust. ? dotyczy osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej, osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą oraz krajowych i zagranicznych podmiotów zbiorowych objętych Polskim Krajowym Rejestrem Karnym.	Uwaga częściowo przyjęta. Projekt uwzględni poszerzenie listy dokumentów o oświadczenie wnioskodawcy w tym zakresie, zgodnie z uwagą Ministerstwa Cyfryzacji.
28	PROP	Art. 1 ustawy nowelizującej	Zgodnie z CITES i EU WTR w wielu wypadkach to organ naukowy (a dla gatunków z Aneksu B – organ zarządzający) rozstrzyga, czy warunki przetrzymywania zwierząt są właściwe. W obecnej praktyce i wg aktualnych zapisów ma to robić wyłącznie oparciu o orzeczenia PIW, których wydawania nie jest regulowane. Inspektorzy PIW często wydają je nawet bez kontroli miejsc lub nie mając pojęcia – jakie te warunki powinny być. Przepisy mówiące o wydawania zaświadczeń PLW są zdecydowanie zbyt ogólnikowe. Ustawa o inspekcji weterynaryjnej określa zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych	Dodać w odpowiednim miejscu regulacje: 1. Z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej do wniosku o wydanie zezwolenia na import żywych okazów zwierząt lub jaj gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się protokół kontroli sporządzony przez powiatowego lekarza weterynarii, stwierdzający na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 70 pkt. 1-3 niniejszej ustawy możliwość zapewnienia przez hodowanym i utrzymywanym zwierzętom należytej	Uwaga nieprzyjęta, poza zakresem nowelizacji Proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP.

			przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin. Ani w rozporządzeniu 2017/625 ani w ustawie o inspekcji weterynaryjnej nie ma słowa o rozporządzeniu 338/97.	pielęgnacji oraz warunków odpowiadających ich potrzebom biologicznym, a także warunków niezbędnych do rozwoju nowego osobnika po wykluciu się z jaja. 2 Załącznikiem do protokołu kontroli, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu jest dokumentacja fotograficzna wraz ze specyfikacją i charakterystyką pomieszczeń przeznaczonych do hodowli lub utrzymywania importowanych okazów zwierząt, wraz z wskazaniem pomieszczeń przeznaczonych dla importowanych gatunków, przewidywanej liczbie importowanych okazów poszczególnych gatunków oraz informacją o liczbie i przynależności gatunkowej okazów przetrzymywanych w dniu kontroli. 3. Powiatowy Lekarz Weterynarii wyznacza osoby, spośród osób wskazanych w art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej właściwych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. 4 Komisja ds. CITES zapewnia wsparcie merytoryczne i metodologiczne osobom, o których mowa ust. 3 niniejszego artykułu m.in. poprzez: 1) organizację regularnych szkoleń poświęconych metodom kontroli, warunkom przetrzymywania i	

				pielęgnacji chronionych gatunków lub ich grup; 2) opracowywanie oraz tłumaczenie poradników dotyczących warunków przetrzymywania i pielęgnacji chronionych gatunków lub ich grup;	
29	PROP	Art. 2 ustawy nowelizującej	Nie przewidziano sytuacji, w której minister nie znajdzie chętnych do pracy w organie naukowym CITES na podanych w tej ustawie warunkach. Ryzyko takie oceniamy na bardzo wysokie.	Tego braku nie da się rozwiązać jednym zapisem. Nie jest właściwym rozwiązaniem pozostawienie w taki wypadku obowiązków organu naukowego w rękach PROP, gdyż Rada już teraz nie jest w stanie wykonywać tych obowiązków w koniecznym zakresie. Konieczne są wskazane w poprzednim punkcie zasadnicze zmiany, urealniające możliwość poprawnego funkcjonowania organy naukowego i adekwatnego wynagradzania za pracę w nim.	Uwaga nieprzyjęta. Nie zachodzą przesłanki do uznania, że Minister nie powoła członków Komisji. Powołanie Komisji i prowadzenie przez nią prac w zakresie opiniowania spraw CITES jest podstawą wdrażania CITES w Polsce.
30	PROP	Art. 3 ustawy nowelizującej	Budżet oparto o bezpodstawne i nierealne założenie, że od roku 2024 liczba wniosków przestanie rosnąć. Jako jedyne koszty przyjęto zaniżone wynagrodzenie brutto ekspertów za przygotowywanie opinii – nie uwzględniono nawet pełnych kosztów pracodawcy związanych z ZUS za te wynagrodzenia, nie mówiąc o jakichkolwiek kosztach związanych z innymi pracami przy przyjmowaniu opinii oraz z wykonywaniem innych obowiązków organy naukowego CITES. Z góry jest niemal pewne, że gdyby taki system zaczął działać, budżet ten zostanie przekroczony, Zgodnie z projektem – w takiej sytuacji minier a nakazać „zmniejszeniu liczby wydawanych opinii". Zagadnienie wydawania „opinii zbiorczych" (jako jednej z metod tego „zmniejszenia" omówiono wyżej. De facto rozwiązanie to sprowadza się do stwierdzenia – kto pierwszy ten lepszy, pod koniec roku opinie, a więc także zezwolenia i świadectwa nie będą wydawane. W pierwszym roku spowodowałoby to być jedynie parotygodniowe	Jak wyżej. Organ naukowy powinien mieć swój niezależny budżet, o wysokości adekwatnej do potrzeb. Szacowanie minimalnych potrzeb zostało przedstawione w załączniku do opinii PROP nr PROP-KPOP/2024-05 z 11 lipca 2024 r	Uwaga nieprzyjęta – brak możliwości wygospodarowania dodatkowych środków. Proponowane rozwiązania zostaną rozważone przy kompleksowej, strategicznej zmianie przepisów dotyczących implementacji CITES w Polsce, w ramach tzw. dużej nowelizacji UOP.

			opóźnienie, w kolejnym – już paromiesięczne i tak dalej – ze względu na oszczędności system nie będzie działał.		
31	PROP	OSR	W pkt 10 OSR wpisano: „Regulacja przyczyni się m.in. do ochrony przyrody przez skuteczniejsze wdrażanie przepisów dotyczących ochrony zagrożonych gatunków w drodze regulacji handlu polegające na lepszej jakości opiniowania spraw związanych z CITES oraz zwiększeniu aktywności organu naukowego CITES w zakresie przypisanym mu w tym zakresie przez Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem". Jest to stwierdzenie całkowicie oderwane od rzeczywistego kształtu i celu nowelizacji. Projekt w ogóle nie uwzględnia realizacji większość grup obowiązków organu naukowego CITES. Ma raczej przyczynić się do szybszego wydawania opinii. Sprawa jakości w ogóle nie została w nim uwzględniona (nie podnoszono też zastrzeżeń do obecnej jakości)		Uwaga nieprzyjęta. Projektowane przepisy wskazują na szerokie, przewidziane w przepisach UE dotyczących CITES spektrum zagadnień, w których Komisja będzie podejmowała rozstrzygnięcia.
32	PROP	Uzasadnienie do ustawy	Do części uzasadnień odniesiono się w powyższych uwagach, wskazując na ich nietrafność. Warto jeszcze zwrócić uwagę na powtórzone parokrotnie stwierdzenie, ze nowelizacja ta wynika z przepisów unijnych i jest z nimi w pełni zgodna. Mimo że przepisu UE dają dużą swobodę w kształtowaniu organów CITES, w naszej opinii nie jest to zgodne ze stanem faktycznym. W powyższych uwagach wskazano na szereg niezgodności. Zaczynając od pełnej zależności organu naukowego od organu zarządzającego, przez pominięcie większości obowiązków organu naukowego, wymuszanie wydawania opinii bez czekania na opinię SRG, po „zmniejszanie liczby wydawanych opinii" w wypadku wyczerpania się niedoszacowanego budżetu.		Uwaga nieprzyjęta Wyznaczenie organu naukowego w danym kraju członkowskim wynika z przywołanych przepisów UE dotyczących CITES i jest z nimi zgodne.

PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Mirosław Wróblewski

Warszawa, 15-04-2025

DPNT.401.42.2025.WL.MWR

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP

adres ePUAP: /KSRP/SkrytkaESP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 10 kwietnia br. znak: SPS-III.020.74.4.2025, działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679[1] oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych[2], uprzejmie informuję, że **rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody** był na etapie rządowego procesu legislacyjnego przedmiotem opiniowania przez organ nadzorczy, który współpracował w tym zakresie z Rządowym Centrum Legislacji i właściwym resortem. Uwagi zgłoszone wówczas przez organ nadzorczy dotyczyły projektowanego art. 61 zmienianej ustawy, tj. okresu przechowywania danych osobowych podawanych we wniosku o wydanie zezwolenia albo świadectwa, wskazania ministra właściwego ds. środowiska jako administratora danych osobowych oraz zakresu danych osobowych podawanych we wniosku. Wszystkie te uwagi zostały uwzględnione lub należycie wyjaśnione. Wobec powyższego uprzejmie informuję, że do wyżej wymienionego projektu ustawy Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organ nadzorczy nie zgłasza dalszych uwag.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.).
[2] Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Urząd Ochrony
Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa

tel. 22 531-03-88
fax 22 531-03-99

www.uodo.gov.pl

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.74.5.2025
Data wpływu 15.04.2025

Jednocześnie uprzejmie dziękuję za jego przedstawienie do zaopiniowania.

Łączę wyrazy szacunku,

Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

/-dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Urząd Ochrony
Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa

tel. 22 531-03-88
fax 22 531-03-99

www.uodo.gov.pl